

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · sèrie C · núm. 428

Comissió d'Interior

Sessió 20, dimecres 24 de maig de 2017

Presidència de l'I. Sr. Matías Alonso Ruiz

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença d'Àngel Gómez-Quintero Mora, president de l'Associació per la Integració Laboral - Mossos d'Esquadra amb Discapacitat, per a informar sobre les situacions de baixa laboral dels agents amb relació a l'ús d'armes 357-00125/11	4
Proposta de resolució sobre la reforma del Parc de Bombers de la Seu d'Urgell 250-00913/11	18
Proposta de resolució sobre la violència i la vulneració de drets en l'àmbit universitari 250-00925/11	20
Proposta de resolució sobre l'atenció a polítiques de seguretat i la dotació pressupostària corresponent a Santa Coloma de Gramenet 250-00937/11	26
Proposta de resolució sobre la reforma del règim intern dels Mossos d'Esquadra 250-00943/11	30
Proposta de resolució sobre la seguretat a l'Anoia 250-00944/11	32
Sol·licitud de compareixença de Josep Enric Millo i Rocher, delegat del Govern de l'Estat a Catalunya, perquè informi sobre el nou control a la zona de passaports de l'aeroport de Barcelona - el Prat i sobre els col·lapses que s'hi van produir durant el pont de l'1 de maig (retirada) 356-00644/11	35
Sol·licituds de compareixença acumulades d'Albert Batlle, director general de la Policia, i de Josep Lluís Traperó, major dels Mossos d'Esquadra, sobre la detenció i la posada en llibertat de la persona que presumptament va atropellar un mossos d'esquadra a Rubí el 15 de desembre de 2016 356-00647/11 i 356-00664/11	36
Sol·licitud de compareixença de Sergi Pla, comissari de la regió policial Central, perquè informi sobre la gestió policial de la manifestació de l'1 de maig a Manresa 356-00648/11	37
Sol·licitud de compareixença de Jordi Domènech, cap de la Unitat Central d'Investigació de Persones dels Mossos d'Esquadra, perquè informi sobre el joc de la balena blava que incita els menors al suïcidi, les mesures que cal adoptar i la manera de prevenir-lo 356-00668/11	38

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 20 de la CI

La sessió de la Comissió d'Interior (CI) s'obre a les tres de la tarda i vuit minuts. Presideix Matías Alonso Ruiz, acompanyat de la secretària, Assumpta Escarp Gibert. Assisteix la Mesa el lletrat Francesc Pau i Vall.

Hi són presents els diputats Natàlia Figueras i Pagès, Gerard Gómez del Moral i Fuster, Germà Gordó i Aubarell, Lluís Guinó i Subirós, M. Assumpció Laïlla i Jou, Jordi Orobítg i Solé, Eduardo Reyes i Pino, Jordi-Miquel Sendra Vellvè, Anna Simó i Castelló i Marc Solsona i Aixalà, pel G. P. de Junts pel Sí; Jean Castel Sucarrat, Carlos Sánchez Martín i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; Carles Castillo Rosique, pel G. P. Socialista; Joan Giner Miguélez i Joan Josep Nuet i Pujals, pel G. P. de Catalunya Sí que es Pot; Esperanza García González i Alberto Villagrasa Gil, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Benet Salellas i Vilar, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteix a aquesta sessió el president de l'Associació per la Integració Laboral - Mossos d'Esquadra amb Discapacitat, Àngel Gómez-Quintero Mora, acompanyat del vocal Evaristo Camacho Pizarro i del membre de l'associació Miguel Ángel Reguero Gil.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'Àngel Gómez-Quintero Mora, president de l'Associació per la Integració Laboral - Mossos d'Esquadra amb Discapacitat, davant la Comissió d'Interior per a informar sobre les situacions de baixa laboral dels agents amb relació a l'ús d'armes (tram. 357-00125/11). Comissió d'Interior. Compareixença.

2. Proposta de resolució sobre la reforma del Parc de Bombers de la Seu d'Urgell (tram. 250-00913/11). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 358, 54; esmenes: BOPC 395, 23).

3. Proposta de resolució sobre la violència i la vulneració de drets en l'àmbit universitari (tram. 250-00925/11). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 364, 30; esmenes: BOPC 395, 25).

4. Proposta de resolució sobre l'atenció a polítiques de seguretat i la dotació pressupostària corresponent a Santa Coloma de Gramenet (tram. 250-00937/11). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 372, 27).

5. Proposta de resolució sobre la reforma del règim intern dels Mossos d'Esquadra (tram. 250-00943/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 372, 37; esmenes: BOPC 411, 42).

6. Proposta de resolució sobre la seguretat a l'Anoia (tram. 250-00944/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 372, 38; esmenes: BOPC 411, 42).

7. Sol·licitud de compareixença de Josep Enric Millo i Rocher, delegat del Govern de l'Estat a Catalunya, davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre el nou control a la zona de passaports de l'aeroport de Barcelona - el Prat i sobre els col·lapses que s'hi van produir durant el pont de l'1 de maig (tram. 356-00644/11). Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de Josep Lluís Trapero, major dels Mossos d'Esquadra, davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre les circumstàncies de la detenció i la posada en llibertat de la persona que presumptament va atropellar un mossos d'esquadra a Rubí el 15 de desembre de 2016 (tram. 356-00647/11). Jean Castel Sucarrat, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença de Sergi Pla, comissari de la regió policial Central, davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre la gestió policial de la manifestació de l'1 de maig a Manresa (tram. 356-00648/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença d'Albert Batlle, director general de la Policia, i de Josep Lluís Trapero, major dels Mossos d'Esquadra, davant la Comissió d'Interior perquè informin sobre la detenció i la posterior posada en llibertat de la persona que presumptament va atropellar un agent dels Mossos d'Esquadra a Rubí el 15 de desembre de 2016 i sobre les diferències entre les versions dels fets (tram. 356-00664/11). Jean Castel Sucarrat, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença de Jordi Domènech, cap de la Unitat Central d'Investigació de Persones dels Mossos d'Esquadra, davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre el joc de la balena blava que incita els menors al suïcidi, les mesures que cal adoptar i la manera de prevenir-lo (tram. 356-00668/11). Maria Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bona tarda. Obrim la vintena sessió de la Comissió d'Interior, corresponent al dia 24 de maig de 2017.

Compareixença d'Àngel Gómez-Quintero Mora, president de l'Associació per la Integració Laboral - Mossos d'Esquadra amb Discapacitat, per a informar sobre les situacions de baixa laboral dels agents amb relació a l'ús d'armes

357-00125/11

El primer punt de l'ordre del dia és la compareixença del senyor Àngel Gómez-Quintero Mora, president de l'Associació per la Integració Laboral - Mossos d'Esquadra amb Discapacitat, davant la Comissió d'Interior per informar sobre les situacions de baixa laboral dels agents amb relació a l'ús d'armes.

Està acompanyat per dos..., el senyor Evaristo Camacho, que és vocal d'aquesta associació, i el senyor Miquel Àngel Reguero Gil. A més, hi han representants, també, del Govern –hi ha la cap de l'Oficina de Relacions Institucionals, la senyora Laura Méndez; el senyor Joaquim Bayarri, intendent dels Mossos d'Esquadra, i la senyora Maite Català, subdirectora general de Recursos Humans–, i diversos dels components d'aquestes associacions.

Per tant, té la paraula el compareixent, el senyor Àngel Gómez-Quintero, durant un temps màxim de trenta minuts.

Gràcies.

Àngel Gómez-Quintero Mora (president de l'Associació per la Integració Laboral - Mossos d'Esquadra amb Discapacitat)

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. En primer moment, vull donar les gràcies al diputat Castel per fer la proposta per a la nostra compareixença en un tema tan delicat, i també ampliar-ho a la resta de grups que van donar, doncs, el seu vot favorable perquè poguéssim intervenir. En segon lloc, vull donar les gràcies a l'Associació de Polícies Locals, que hi han membres aquí; al Pere, de l'Associació de Bombers; també a companys de l'Associació de Mossos, i concretament a l'Evaristo i al Miquel Àngel.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Voldria dir que és la tercera vegada que compareixem en aquesta comissió, i sempre quan les coses no funcionen correctament. El tema d'avui: sobre les situacions de baixa laboral dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra amb relació a les armes. Això és motivat pels fets que van passar a Sant Feliu de Llobregat el 14 d'abril de 2016, quan un mosso d'esquadra, amb la seva arma oficial, va causar la mort de la seva parella i després es va suïcidar. El circ mediàtic i de declaracions va ser pel fet de ser, l'autor, membre de la policia, deixant en segon terme que es tractava d'una violència de gènere en tota regla. Per desgràcia, es donen massa notícies sobre aquest tipus de violència. El que menys importa és si és policia, arquitecte, advocat, carnisser o diputat, i tampoc és important el fet de que sigui un delictes amb la seva arma, si és amb ganivet o si és amb un vehicle. El problema de fons que hi ha en aquest tipus de violència contra la dona és el perquè.

Nosaltres estem en contra de tot tipus de violència, pot ser física com psíquica; violència que pot afectar les persones, però també els animals. El director general, en la seva compareixença en aquesta comissió, va dir que estem enfront d'un problema de violència de gènere. El cas que ens ocupa no és fàcil. Segons ens van

informar uns companys que havien parlat amb ell, va ser destinat a les Corts castigat per una discussió en el servei. També va explicar que feia poc temps que el seu germà havia mort per un problema cardíac, i que la família, que l'atenia a Granada, tenia una malaltia congènita; no queda clar si ell també la patia. Tenia unes relacions amb una noia, però tenia problemes de gelosia i de molta desconfiança, i barrejava problemes personals amb problemes a la feina. Va tornar a la seva destinació, però l'ambient no era l'adequat a Ciutat Vella. Va manifestar que agafaria la baixa i parlaria amb un psicòleg.

Tot és un fet molt lamentable i que no té cap justificació. Podem considerar que aquest mosso forma part del grup que tenen malalties amagades i que per desconfiança en el sistema no ho diuen, i que en un moment es precipita tot i té un final nefast. En trenta-quatre anys, és la primera vegada que es dona un fet com aquest: la utilització de l'arma reglamentària. I això ha portat el departament i la Direcció General de la Policia a regular en calent, a perseguir més mossos que estan de baixa mèdica. Aquesta persecució no és d'ara, senzillament s'ha vist incrementada.

Això ha portat a regular una nova instrucció d'armes, a crear una plaça de metge avaluador i a modificar la Llei de policia. El departament i alguns metges d'empresa volen que es modifiqui el tema del secret professional dels metges, cosa que comportaria, en una primera conseqüència, la pèrdua total de la confiança entre el malalt i el metge.

Quant a la regulació que s'ha fet, és del tot repressora, és de persecució del malalt, és..., presumeix que tot funcionari de baixa té una presumpció de perillós. Es modifica la llei i s'obliga a sotmetre's a exàmens psicofísics. Ha pensat el departament que un sol test no pot detectar res amb relació a les armes?, que pot ser una forma d'etiquetar un mosso d'esquadra? Ha pensat la intel·ligència d'aquest departament què es farà si es nega a passar aquestes proves? La resposta serà repressiva, com sempre? Ha pensat què farà amb els mossos que no superin les proves? Se'ls expulsarà del cos?

Amb relació a una instrucció, es parteix de que tot malalt és un perill en potència. El mosso té la seva arma reglamentària, però també pot tenir arma privada. Però també pot tenir altres llicències: pot tenir llicència de caça, amb les seves armes i les seves guies; així mateix, pot estar federat o pot ser instructor de tir, amb les seves llicències i armes privades. La direcció general vol arribar a l'extrem de retirar armes en què no pot tenir cap control sobre aquestes per una simple sospita de que hi ha un risc greu? Com les pot retirar si no li consten?

Tot aquest aspecte de persecució i de repressió lliga amb la plaça del metge avaluador, amb unes funcions del tot desorbitades, fora de lloc –el legalitza la inquisició, ja que pot fer el que vulgui; volem recordar que aquest metge no és mosso d'esquadra–; per exemple, controls mèdics destinats a verificar l'estat de salut; realitzar visites mèdiques als agents en situació d'incapacitat temporal i informar l'ICAM; realitzar visites mèdiques per valorar l'aptitud en l'ús de les armes; assessorar mèdicament en cas de sol·licitar la incapacitat permanent, cosa que l'empresa no hi pot participar; participar en el seguiment d'absentisme laboral per motius de salut. Aquests aspectes són aprofitats per treure titulars de premsa, i d'aquesta forma quedar bé davant de l'opinió pública i fer veure que el sistema funciona.

Entre la llei, la instrucció i aquesta nova figura se'ns obliga a haver d'aconsellar els companys que no facilitin informació mèdica ni informes, i que no utilitzin segons quins serveis que depenen del departament, com pot ser el programa Espai, del servei de psiquiatria de l'Hospital del Mar; tampoc el servei que té el departament en acord amb l'ICS, competent, tenint en compte que aquest servei té accés a la seva història clínica. Com pot ser que un metge de l'ICS pugui signar documents com a metge del treball? Ni tan sols podem aconsellar que la gent es faci revisions mèdiques, ja que el resultat pot constar en unes bases de dades, que a més a més estan publicades en el diari oficial.

Amb relació a la retirada de les armes privades, si les volen retirar haurien de demanar una ordre judicial, tal com es fa en altres procediments.

Aquestes són les millores que el director general va dir en aquesta comissió. Anem apanyats! Segons el director general, el secret professional dels metges i el fet

de desconèixer el motiu de la malaltia és una opacitat. Què diria del secret professional dels advocats? També va dir, el director general, que els serveis mèdics de la direcció general participen en la comissió del Col·legi de Metges que està treballant aquesta matèria. Cal constatar que és cert, que hi treballen, però voldria fer esment d'un apartat que es diu en aquest document. Diu el següent: «És recomanable que s'estableixi un marc normatiu que faciliti canals de comunicació establerts entre la medicina assistencial, tant pública com privada, i la medicina d'empresa, que s'ha de veure no com un trencament de la confidencialitat, sinó com una ampliació del cercle del secret professional per a una millora del servei a la societat i al treballador.»

Bé, la medicina assistencial es basa, en primer lloc, en la confiança del malalt en el seu metge o metges. És del tot fals que sigui una ampliació del secret professional i per millorar la societat i el treballador. Amb la nostra experiència podem manifestar que el beneficiat sempre és l'empresa, mai el treballador, en aquest cas els membres del Cos de Mossos d'Esquadra, tal com ho exposarem a continuació.

Aquí hem de citar l'ICAM i la mútua d'accidents laborals. A l'ICAM vull avançar que no tots són iguals, però sí una gran majoria. Respecte a mossos i bombers, sempre sembla una sucursal del Departament d'Interior o de la direcció general. El primer de tot és que el company que assisteix a l'ICAM no pot entrar acompanyat, se li prohibeix que entri acompanyat i es nega el dret del pacient.

I ara diré unes frases que molts companys escolten a l'ICAM. Per exemple, diuen..., els diuen: «Nosaltres tenim un contacte a la direcció general que li pot arreglar el tema.» «Si fem una incapacitat segurament no podrà fer de policia.» «Si el passem a segona activitat, no podem fer una incapacitat.» «Trucarem a la doctora de Mossos i veurem què és el que és beneficiós per a vostè i què el perjudica menys.» «Farem la pròrroga, però parli vostè amb els serveis mèdics del departament per tal d'adequar la plaça.» «Veig que està vostè en segona activitat, per tal motiu no podem tramitar una incapacitat.» «Li donaré l'alta, i demani que li adaptin el lloc de treball o demani la segona activitat.» «Tenen sort de poder estar en segona activitat.»

Doncs, bé, totes aquestes frases i expressions són totalment falses. No fan la seva feina real d'avaluació. I tenim bastants exemples de mossos en segona activitat que al final han acabat amb una incapacitat total o absoluta. En els expedients de l'ICAM podem trobar totes les dades del tribunal de segona activitat, que és propi del Cos de Mossos, i d'aquesta manera tenen tota la informació. Perquè, a més, des de fa poc temps, l'ICAM té accés a la teva història clínica. Quina confiança hi podem tenir?

Quant a la mútua d'accidents laborals, la regla general als Mossos d'Esquadra..., estan bastant descontents de la seva assistència, fins a l'extrem d'operar-se en centres privats i haver de pagar moltes vegades aquestes operacions.

Frases que diuen els metges de les mútues: «La pròxima setmana té vostè treball o festa?» Com diguis festa, no et donen la baixa, a pesar de no poder treballar. «Li donarem l'alta, que l'empresa ja ho sap, i li adaptaran el lloc de treball.» «No cal fer cap ressonància, està millorant.» Resulta que al final acaba amb una incapacitat. «He tingut pressions per donar l'alta.» Les altes són contínues, sense haver de realitzar totes les proves que demostrin si pot treballar o no pot treballar. A més, en moltes ocasions, és el mosso qui ha de demanar que se li facin les proves. I en altres ha d'anar a pèrits privats per contrastar entre la prova que li fa la mútua i les proves que fa l'empresa.

Al principi el director general va dir, en la seva compareixença, que era imprescindible que tota la societat, homes i dones, lluitem per denunciar i eliminar qualsevol tipus de discriminació, i més si aquesta discriminació va acompanyada de violència. És curiós, perquè tenim condemnes penals per violència de gènere, tenim condemnes penals per maltractament animal, i no hi ha cap condemna per discriminació laboral de l'article 314 del Codi penal. El sistema emprat ha sigut sempre el mateix, de fa molts anys, sempre de control i repressor. Creiem que tenim sistemes millors. La proposta està en la proposició de llei de segona activitat, que tots els grups es van comprometre a tramitar.

Una de les coses que es volia fer és crear un servei propi del cos amb la finalitat d'ajudar, per un costat, el policia amb problemes de salut i poder parlar amb el com-

pany, de company a company, ajudar-lo en el camí de la recuperació o ajudar-lo en el procés d'incapacitat, donar confiança i sobretot escoltar; en definitiva, ajudar. El cent per cent de seguretat no pot estar mai garantida ni amb un sistema d'ajut ni amb un sistema repressor. El problema del sistema repressor és que la gent no hi confia i amaga molt més les possibles malalties. Podem trobar-nos amb un nombre important de mossos que no estan en plenes condicions per realitzar el servei.

El que és increïble és que aquest Parlament estigui tramitant el Projecte de Llei d'igualtat de tracte i no discriminació, que una de les normes que cita és la Convenció de l'ONU sobre el dret de les persones amb discapacitat, i es vulgui impedir el tràmit de la proposició de llei de segona activitat, que l'única base legal és la citada convenció. Quin mal hi ha que es tramiti i a la ponència, entre tots, la puguem arreglar i posar al dia?

Tampoc és comprensible que el departament hagi impugnat el reglament de segona activitat de l'Ajuntament de Palafrugell. Quines són les intencions? Mirant el contingut del recurs, és evitar i discriminar que persones amb discapacitat continuïn treballant; és a dir, un discapacitat sí que pot treballar i altres no. Per cert, el tribunal, la sala quarta del contenciós administratiu, ha desestimat aplicar mesures cautelars en contra d'aquest reglament.

Amb tot, voldria dir que s'està aplicant un decret de segona activitat que hauria d'estar derogat tàcitament per normes de rang superior, com pot ser el Decret legislatiu 1/2013, sobre el dret de les persones amb discapacitat, i no diguem ja la Convenció de l'ONU.

El tracte que es rep és del tot indignant, segregador. Què vol dir «segregar»? «Segregar», segons el diccionari català, és separar de la societat, de les activitats normals de la gent, algunes persones, per motiu del color de la pell, per religió..., en aquest cas discapacitat. Les lleis d'alguns països han segregat negres durant molt de temps; aquí segreguem funcionaris per discapacitat.

Posarem exemples de com es tracta algun mosso. Llocs de treball que podrien ser per a agents de segona activitat, en general. Per exemple, oficines de denúncia; és un lloc adequat per a aquestes persones. Què fa el departament? Ens treu places d'auxiliars administratius amb les funcions..., que diu concretament: «Atendre i informar el ciutadà amb relació a procediments administratius relatius a possibles fets delictius i recollir denúncies.» La pregunta que ens fem és..., que a més a més diu que pot ser funcionari de carrera o interí. Pregunta: com signa la denúncia?, com a instructor, com a secretari o amb algun TIP?

Com podem veure a les fotos –un altre exemple–..., són tretes d'un vídeo. És un furgó de Mossos d'Esquadra que va atropellar un mosso. Va ser un atropellament greu. Però el mosso, amb bona voluntat, amb molt d'esforç, va aconseguir superar les operacions que va patir. Quasi no podia caminar ni posar el peu a terra. Això va ser el 2012. Es fa una reclamació a la companyia del furgó perquè són de lloguer. La companyia ens contesta que això no és un atropellament. Es fan escrits al departament i no contesten. Això no és forma de tractar una persona que es va jugar la vida.

L'altre exemple que tenim és un accident, amb sirenes, culpa del conductor de Mossos, i el company ferit greu. Portava el cinturó, però no va servir de res, ja que el braç dret es va desplaçar i va topar contra la part metàl·lica i del vidre del vehicle. El motiu clarament va ser la falta de mitjans de seguretat del vehicle policial. On està l'*airbag* cortinilla? És un *airbag* que baixa de la cortina per protegir de cops en parts metàl·liques i en parts de vidres. El vehicle de lloguer va haver de pagar la indemnització corresponent, però perquè la culpa era del cotxe nostre. Resultat: incapacitat permanent total. El pitjor de tot: aprendre a treballar amb l'esquerra; el company es dretà. Gran decepció: el tracte rebut del departament. El fan fora de paraula –va tenir sort: solament, sis mesos–; per tornar a reubicar-lo a una plaça amb funcions de tècnic de suport. Per què tot això?

Per concloure la meva intervenció, voldria dir que considerem que el que passa en el Cos de Mossos amb la persecució de les malalties, amb els discapacitats, amb problemes d'assetjament que pateixen companys i companyes, amb el tracte que es rep de l'ICAM, amb el de la mútua..., crec que es mereixeria una comissió d'investigació d'aquest Parlament; seria molt important saber què està passant.

I després els voldria demanar: siguem valents, tramitem la llei de segona activitat. I si vostès volen tenir més informació, creïn aquesta comissió.

Nosaltres no muntem caminades, nosaltres no fem calendaris, nosaltres no tenim clubs de petanca, nosaltres no tenim clubs esportius, no tenim escalades ni fem..., ni participem als Paralímpics. Nosaltres l'únic que volem és treballar i ser integrats en funció de la nostra discapacitat.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Gómez-Quintero. Per posicionar o per preguntar al compareixent, té ara la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, l'il·lustre senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Moltes gràcies, president. En primer lloc, agrair tant al senyor Ángel Gómez-Quintero, com a Evaristo Camacho, com a Miguel Ángel Reguero, el fet de que avui compareguin i portin l'evidència del que molts agents estan patint d'un quant temps ençà, que ve d'una continuïtat... Ho hem vist, no?, hem vist que..., en el *powerpoint*, també, aquell acord de tots els grups parlamentaris per tot l'àmbit de la llei de segona activitat, on hi havia un acord implícit, inclús si quedés aturada la legislatura, envers de que es reprengué de forma i d'acció urgent.

Vull recordar que vàrem començar aquesta legislatura activament a partir del gener. I des del gener l'únic que vàrem veure és reunions –i em permetran que hi posi un adjectiu– estèrils, perquè, reunió darrere reunió, a on semblava, per una part, que alguns avançàvem, després ho veiem tot aturat, quan aquell acord que venia de l'altra legislatura no es porta a terme. Aquest grup parlamentari, Ciutadans, va presentar i va fer compliment, va donar compliment a aquell acord en base a la responsabilitat, també, institucional, on –ja ho vaig avançar en el seu dia– nosaltres també, des del Grup Parlamentari de Ciutadans, hauríem fet autoesmenes, com no podia ser d'una altra manera.

No vol dir que donàvem el text per vàlid, vull dir, s'obria un procés d'esmenes, on ens va sorprendre la notícia que, poder, el grup que dona suport al Govern presentaria una llei. També ho vull avançar: aquesta llei que presentàvem, en global a Bombers i altres departaments..., quan sembla que la que ens volen presentar, que encara no hem vist, només vol incloure el que són Mossos d'Esquadra.

Però, anant una mica a la compareixença i al quid del que avui ens portaven aquí envers les armes, tota la problemàtica que hem tingut, nosaltres ja ho vàrem fer avinent en una comissió amb el conseller, i vam deixar una idea en una d'aquestes comissions d'Interior, on visualitzàvem que una de les possibles solucions..., que ho vull recordar, també haurien d'anar incorporades a la llei de segona activitat. Per què? Perquè el que necessitem és una regulació que doni viabilitat i realitat; realitat en el sentit de deixar de fer volar coloms, per part d'alguns, i posar solucions, i començar a provar i posar solucions, per part d'altres.

Dit això, quan s'ha fet esment de quin és el tractament de l'ICAM... Miri, jo, quan el sento, senyor Quintero, a vegades m'esgarrijo quan veig aquesta descoordinació o massa coordinació, perquè si l'ICAM li està comunicant a la gent temes que el mateix ICAM no pot decidir –sembla que ja venen predecidits–, aquesta falta d'informació o molta informació que podem llegir entre línies ens preocupa.

Dit això, nosaltres vàrem fer una proposta, des del Grup Parlamentari de Ciutadans, que era molt simple, que no vulnerava la Llei de protecció de dades, en el sentit de..., aquell control, des del professional metge concretament, on sense que hi hagi un redactat ni un informe mèdic, sinó que el facultatiu pogués tenir un requadre on visualitzés, per un cantó, si hi ha permís d'arma, i, per un altre cantó, no només si hi ha permís d'arma, sinó que aquella persona té arma.

Englobant..., i aquí em permetran... Nosaltres ja anàvem a un englobament total, més enllà també de l'àmbit policial –com s'ha dit aquí, pots tenir llicència de tir olímpic, caçador, etcètera–, on el facultatiu, envers un decàleg –que també entenem que la llei de segona activitat podria contemplar-ne l'explicació i el document– de possibles malalties temporals, el facultatiu recomanés la retirada temporal fins a la

recuperació d'aquella arma. Poder seria una de les possibles solucions que hauríem d'acabar d'enriquir, treballar i aprofundir-hi, també per ser incorporada, no?

Jo li voldria fer una pregunta: quan..., vostè, que té coneixement ple del que està passant a dia d'avui amb aquells agents que venen afectats per una segona activitat, quants agents han sigut reubicats en llocs d'administració? Pensem una cosa: les ABP a Catalunya, quan parlem dels sota mínims, on no complim i ni de lluny ens acostem a les ràtios..., les ràtios no són només de carrer, no són només de tràfic, no són només d'ARRO, també són de departaments d'administració. Entenent que tenim una mancança d'aquest lloc, entendríem també que poder tindríem la viabilitat d'una sortida en aquesta segona activitat i aquesta reubicació.

La pregunta és molt concreta: tenim coneixement real de quants agents tenim en aquesta situació i quin percentatge o quants n'han pogut ser reubicats? Entenem que és fonamental, entenem que el treball que hem de fer, també, com vostè deia..., en quina posició es queda l'agent que utilitza l'ICAM i utilitza els seus serveis, quan se sent, d'alguna manera, amb una informació distorsionada, amb comentaris que entenem que si s'han produït, ICAM poder no hauria de traslladar l'agent, perquè sembla preconcedit, com he dit abans. Entenem que aquí necessitem aquesta llei de segona activitat. I no només la llei com a tal, sinó que incorpori també la regularització de com reubicarem aquells efectius que es trobin en aquesta circumstància.

Estigmatitzacions no n'hem de permetre cap per part de la institució, no n'hem de permetre cap per part d'aquest Parlament. I, miri, jo soc d'una província, que és Girona, i jo no només recordo el que ha passat a Palafrugell, sinó aquell policia municipal, també, que va..., el varen fer fora; i ho diré d'una manera molt clara i molt plana, però amb una real contundència: el varen fer fora de l'Ajuntament de Figueres.

Hem de preservar, hem de prioritzar com i de quina manera salvaguardem els interessos del Cos de Mossos d'Esquadra; però, des d'aquest grup parlamentari i amb aquella llei que varem presentar –i volíem anar més enllà–, entenem que també tenim el departament, tenim Bombers, tenim altres departaments que tampoc no els hem de deixar fora d'aquesta llei i aprofitar aquesta llei per englobar la necessitat, la sortida i la viabilitat de problemes de molts, a dia d'avui.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Castel. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Carles Castillo, per un temps de deu minuts.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. Espero no fer-los servir tots. En primer lloc, agrair als assistents, doncs, les seves paraules, que ens vinguin a explicar aquestes qüestions importants i que, en algun moment, ens posen els pèls de punta també. Per tant, ben vinguts al Parlament, a la casa de tothom. Jo crec que, en primer lloc, parlaria de la segona activitat.

La segona activitat..., efectivament, nosaltres també estem per la labor. Jo crec que és el típic tema que ens hauria d'averkonyir una miqueta com a polítics, no? Jo penso que quan es fa un compromís es per complir-lo, no? I tots els grups parlamentaris vam fer un compromís, al final de la passada legislatura, en un determinat sentit. Sabeu que nosaltres estem en la línia d'aconseguir una llei de segona activitat, ja. Hi havia potser algun matis que volíem parlar, però jo crec que estic en disposició de poder anunciar que no farem, en cap cas, una esmena a la totalitat, sinó que entrarem a discutir, naturalment, la llei i intentarem millorar-la en la mesura del possible, acompanyats de vosaltres.

D'una vegada per totes, també, dir que és compatible, per molt que ho digui el departament, la segona activitat amb les funcions latents de la incapacitat permanent total; segons la llei, segons la jurisprudència, és absolutament compatible. Això respecte a la segona activitat.

Jo crec també que seria l'hora ja de començar a treballar un llistat de llocs de treball concrets i la recol·locació de les persones que es van trobant en aquesta segona activitat. És a dir, anar activant aquests llocs de treball que són possibles per a per-

sones de segona activitat –perfectament possibles. Apuntava el senyor Gómez-Quintero alguns llocs de treball concrets. Jo crec que temes d'anàlisi de dades..., perfectament possible, també, que un policia en segona activitat, que no té totes les funcions principals però que en manté moltíssimes de latents, té l'experiència policial, etcètera, pot fer aquestes tasques perfectament, i són molt necessàries a tot arreu, aquestes tasques.

En segon lloc, respecte de la qüestió en concret, no?, de la baixa laboral dels agents, jo crec que el que..., ho he seguit amb molt d'interès. Jo crec que el que hem d'aconseguir és que aflorin les malalties amagades, que els funcionaris no se sentin perseguits. Jo desconec exactament la situació a la realitat, però, en tot cas, si hi ha funcionaris que se senten perseguits i per això no comuniquen les baixes, hi ha un problema i, per tant, s'hi ha de buscar la solució. És molt preocupant que no sentin el servei com un aliat, no?, sinó com un entrebanc que els posa..., que els va posant pedres al camí. Jo crec que és molt important que hi confiïn.

Respecte al metge avaluador, exactament igual: ha de ser una persona en la que puguin confiar, i, per tant, hem de mirar el problema que hi ha; ha de poder ser partícip dels problemes de salut que es tenen, i per això absoluta garantia de confidencialitat, per començar, com a garantia també per evitar qualsevol possible estigmatització. I, per tant, en cap cas –en cap cas en majúscules, negreta...– facilitar informes mèdics que tenen informació personal i que no l'ha de tenir ningú més que l'afectat.

En definitiva, si m'ho permeten –i ja per acabar i per resumir–, el principi més bàsic, tant respecte a la segona activitat com respecte a les baixes mèdiques, és que el funcionari ha de sentir que té..., el funcionari que manté la nostra seguretat i que es deixa la pell per mantenir la nostra seguretat ha de sentir la protecció de la seva empresa. La seva empresa, en aquest cas, és la Generalitat de Catalunya o el Departament d'Interior. Si pren qualsevol tipus de mal, sobretot en el seu treball, sobretot treballant per la nostra seguretat, ha de tenir la garantia i la seguretat i certesa absoluta de que tindrà la protecció de la seva Administració.

Entre altres coses, ja no només per un tema filosòfic, que també, sinó perquè és que, si no, estem llençant un missatge equivocat, i és que davant d'un problema els funcionaris, si no tenen la protecció de la seva Administració, doncs, es diu que..., posar-se les ulleres de fusta, es diu a la policia, no?; doncs, es posaran les ulleres de fusta, miraran cap a l'altra banda i preferiran no atendre per no arriscar-se a prendre mal. Jo crec que el principi més bàsic és que qualsevol funcionari, en el desenvolupament del seu treball, s'ha de sentir acompanyat i ha de tenir la garantia de que té la protecció de la seva Administració.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castillo. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, també, al senyor Àngel Gómez-Quintero i als diferents companys que l'acompanyen, agrair-los la compareixença. Jo..., concretament sobre el tema de la segona activitat, ja coneixen vostès la posició del meu grup parlamentari; portem molt de temps, ja, que ens hem manifestat sobre el tema i, evidentment, ens encantaria poder establir sobre aquest tema un diàleg parlamentari que ens pogués fer avançar. Saben que el nostre criteri és també que tant el Govern de la Generalitat com els governs municipals d'ajuntaments que esta afectats per aquest tema han de ser interlocutors vàlids en aquest diàleg i en aquest debat, perquè és difícilment comprensible que prenguéssim una decisió parlamentària d'esquena, en podríem dir, a governs que després l'han d'aplicar. I, per tant, seria bo que des del minut zero, tant el Govern de la Generalitat com el govern dels principals ajuntaments i dels ajuntaments de Catalunya, fossin part d'aquest diàleg que finalment acabés elaborant la llei de segona activitat, que pensem que sí que és un objectiu important que hauríem de poder assolir.

Passo concretament al tema concret de la compareixença. En primer lloc, dir-li que, bé, em quedo també una mica espantat, no?, perquè vostè tenia, doncs, un seguit d'informacions de situacions, tant de baixes laborals com d'accidents laborals, que realment ens preocupa el que ha dit. Crec que hauríem de poder, com a comissió, aprofundir en el coneixement d'aquests casos que vostè d'alguna forma explicava, perquè alguns d'ells són molt preocupants, i perquè, en definitiva, la salut laboral dels Mossos d'Esquadra i d'altres col·lectius de funcionaris i policies locals, siguin bombers, siguin guardes forestals, és un tema en el qual, doncs, realment hauríem de tenir una tranquil·litat i una seguretat de que el nivell de funcionament és bo, eh?, tenint en compte que sempre poden haver-hi situacions a vegades complicades. Però si les situacions que vostè explica són situacions regulars i repetitives, doncs, realment estariem preocupats. Per tant, no sé com, eh? –no faig ara tampoc cap proposta–, però hauríem de veure com poder aprofundir una mica en aquest tema.

Concretament, sobre el tema de la baixa laboral dels agents amb relació a l'ús d'armes, aquest va ser un debat que es va produir també en aquesta comissió parlamentària i directament amb el mateix conseller, perquè crec que en el moment que va ocórrer aquest cas tan desgraciat el conseller tenia una compareixença i hi vam poder establir un diàleg.

Nosaltres vam reclamar una revisió dels protocols existents; protocols que en aquests casos, doncs, permetien que un agent en baixa laboral i amb una determinada baixa, amb unes determinades característiques, pogués seguir tenint a casa seva l'arma reglamentària, i que era un tema que ens preocupava, i que sense un criteri previ el que vam demanar és una revisió d'aquest protocol. No sé si això s'ha produït, si vostès en tenen, d'aquest tema, opinió, coneixement, proposta, perquè potser estaria bé, doncs, poder-ho conèixer, poder-ho saber, si hi han casos de baixa laboral en determinades circumstàncies en què l'arma reglamentària de l'agent no ha d'estar, doncs, en mans de l'agent, sinó que ha de ser, d'alguna forma, entregada i dipositada a l'armer oficial fins que aquesta baixa laboral, doncs, s'extingeix o canvia la situació.

Aquest era el nostre criteri al diàleg que vam mantenir. Recordo, ho torno a repetir, que el conseller es va comprometre a una revisió del protocol, i no sabem si això s'ha produït i com s'està en aquest moment abordant el tema. Si em pogués donar algun tipus d'informació li estariem molt agraïts.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Nuet. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'illustre senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. Agradecer la intervención del señor Ángel Gómez-Quintero, y agradecer la presencia de las personas que le acompañan. Yo estoy de acuerdo que, al final, cuando se habla de dignificar el trabajo de un policía hay que incluir también a la segunda actividad, también a los policías que están en segunda actividad. Y, por lo tanto, dignificar su posición quiere decir que la Administración los trate como policías, aunque estén en segunda actividad.

Ya sabe cuál es nuestra opinión: que una persona en segunda actividad no deja de ser policía; al contrario, tiene un bagaje y un conocimiento que hay que aprovechar, y que puede hacer algún servicio, dentro de lo que es la policía, que no tiene por qué ser el servicio de patrullaje en la vía pública, por ejemplo; pero sí que tiene, pues, un conocimiento y una experiencia que yo creo que un policía ha de aprovechar.

¿Por qué se dan las circunstancias sobre la actividad en los cuerpos de policía o en bomberos? Pues, porque en este caso el funcionario tiene un plus de desgaste por peligrosidad que otros puestos no tienen. Y, por lo tanto, la Administración lo tiene que trabajar como algo extraordinario y en positivo hacia el cuerpo. Y yo creo que es lo que no se da en Mossos d'Esquadra.

Nosotros, por ejemplo, hemos pedido muchas veces –incluso está aprobado– que se realice el catálogo de puestos de trabajo de segunda actividad; algo que no existe en Mossos d'Esquadra. Y eso sería importante para dar una seguridad laboral a

aquellas personas, a aquellos policías –o bomberos, incluso, agentes rurales– que están en segunda actividad, saber dónde pueden ir destinados y seguir haciendo un trabajo relacionado con lo que ellos personalmente son, ¿no?

Sí que es verdad que parece ser –por lo que comentan y nadie lo ha desmentido– que el servicio de evaluación médica, pues, como ustedes dicen, puede tener algunas –entre comillas– «carencias» o faltas de profesionalidad; que no quiere decir que sean malos profesionales, ¿eh? ¿Cuál sería la solución que ustedes pondrán encima de la mesa? Porque sí que es verdad que si hay desconfianza por parte de Mossos d'Esquadra, yo creo que ustedes tendrían, como sindicatos, que hablar con Interior y establecer un medio en el cual policías y Administración se puedan sentir seguros y que les dé una cierta credibilidad.

Yo sí que estoy a favor de que en ciertas circunstancias se pueda retirar el arma. Pero sí que es verdad –y estaría de acuerdo con usted– que eso se tiene que determinar de forma objetiva, con unos análisis exhaustivos, y no por un simple test, o una simple observación visual, o por quedar bien delante de la opinión pública. Entonces, ahí yo sí que creo que hace falta un mayor conocimiento del caso, y, por lo tanto, unos análisis psicológicos o médicos que determinen y justifiquen la retirada del arma de forma temporal.

Como usted sabe, aquí se aprobó una propuesta de resolución por mayoría aplastante. Y la pena es que esa unanimidad que había cuando se aprobó, no la ha habido a la hora de presentar la proposición de ley de segunda actividad. Entonces, esto, por ejemplo, no es culpa de nuestro grupo. Esa misma unanimidad que hubo cuando se aprobó la propuesta de resolución –y que además la encabezaba el señor Castillo, y que además la llevó en consenso con todos los grupos–..., cuando se presentó la proposición de ley a ningún grupo se le avisó. Por lo tanto, ¿hay un problema aquí de que se puede retrasar la aprobación de la proposición de ley? Sí. ¿Por qué? Porque en vez de buscar la unanimidad se buscó el protagonismo político, y eso a ustedes les ha perjudicado.

Y yo dejaré aquí la intervención.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Villagrasa. En nom del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, president. Siguin benvinguts els compareixents; de fet, són habituals en aquesta Comissió d'Interior. I, per tant, la funció bàsica del parlamentarisme, que consisteix, a més a més de dialogar entre nosaltres, que vinguin membres de la societat civil, membres de les associacions a explicar-se..., em sembla que complim, almenys amb una de les funcions del parlamentarisme, amb escriure.

Jo li volia comentar el següent. Respecte a la convocatòria de la sol·licitud de compareixença, em feia inicialment la impressió –i l'hi dic de forma sincera i amistosa– que avui es tractava de forma concreta i específica de parlar sobre les situacions de baixa laboral dels agents amb relació a l'ús de les armes. I vostè, per extensió, ha fet una redimensió de la seva intervenció i hem entrat, o ha entrat a fons en el tema de la llei de segona activitat.

Jo el que els puc dir avui aquí, més enllà de posicionaments polítics d'altres grups, és que el Govern té elaborada i treballada la llei de la segona activitat. Per tant, molt properament els grups parlamentaris tindran la possibilitat de discutir-la, de parlar-ne i de fer les propostes que tant diuen que tenen, i a més a més veurem si realment hi ha aquest esperit de consens i aquesta voluntat de consens per arribar a fer una bona llei. Perquè es poden fer moltes lleis, però del que es tracta és que resoldi quines són les problemàtiques que es plantegen, de forma molt continuada, per part de vostès la majoria de vegades.

De tota manera, però, i com a conseqüència de l'accident i dels fets que es van produir a Sant Feliu de Llobregat, el que és cert és que el Departament d'Interior ha reaccionat, o va reaccionar, o va intentar reaccionar. Vostè ha dit que això era una reacció en calent i que, d'alguna manera, les decisions preses en un moment de

terminat he interpretat que deia que eren poc reflexives i poc ponderades. Jo el que li haig de dir és que els retrets habituals que es fan des de la societat al Govern en general, i al Parlament en algunes circumstàncies, és que precisament com que a la realitat es produeixen fets que tenen conseqüències greus precisament per a la ciutadania, l'obligació dels governs és atendre precisament aquestes problemàtiques. I aquesta vegada es va fer de forma ràpida, i de forma prou contundent, i a més a més s'ha incorporat en la llei d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat per a l'any 2017.

Del que es tractava bàsicament és: és el mateix –i aquesta és una pregunta que li faig directament a vostè–, vostè considera que és el mateix l'aptitud laboral que l'aptitud psicofísica per desenvolupar una activitat? Creu que han de ser metges diferents que valorin aquesta situació, o creu que podrien fer-ho els mateixos serveis mèdics? Com valora aquesta qüestió? Perquè una qüestió és l'estat..., la capacitat laboral d'una persona, i l'altra és que, com a conseqüència de les condicions de risc en què es desenvolupa aquesta tasca i aquesta feina, es pot donar en un moment determinat que no es tinguin les aptituds psicofísiques per portar-la a terme. Per tant, aquestes revisions mèdiques que s'han de fer, com les valora i com creu que s'haurien de portar a terme?

Una de les propostes que hi havia..., i és un dels motius pels quals és tan difícils concretar quin és el moment a partir del qual els agents de Mossos d'Esquadra o de la policia han de deixar d'utilitzar l'arma, o han d'entregar l'arma, o han de dipositar l'arma en els Mossos d'Esquadra; és precisament perquè en les baixes d'incapacitat temporal l'Administració en aquest cas no té coneixement de quin ha estat el motiu de la baixa. És probable que amb modificacions legals, respectant sempre el criteri de la confidencialitat..., és possible que això es canviï, que aquesta normativa variï. Però mentrestant no hi ha manera de saber quin és el motiu de la baixa laboral en una incapacitat..., o el motiu de la baixa en una incapacitat temporal.

Llavors, s'ha aplicat un criteri objectiu –que pot ser discutible, però que és un criteri–, que és que a partir de que aquesta baixa es prevegi que tindrà una durada de més enllà de trenta dies, sigui perfectament possible i a més sigui obligatori i preceptiu que es retiri l'arma en qüestió. Aquesta és una solució derivada d'un accident tan desgraciat com el que es va patir. I des d'aquest punt de vista és una solució aplicada en un moment determinat per un govern, que és obvi que és criticable, i que segurament té mecanismes per millorar, però s'ha intentat fer-ho d'aquesta manera i incorporant-ho a la llei d'acompanyament dels pressupostos de l'any 2017.

I hi ha un problema, a més a més, afegit: no només hi ha la qüestió de que el motiu de la baixa laboral no es coneix, sinó que hi ha d'haver un procediment formal per portar a terme totes aquestes mesures.

Llavors, aquesta és una de les qüestions que el departament té a punt, o que té pràcticament..., està treballant per desenvolupar que sigui un procés i que sigui un protocol previsible, fàcilment aplicable i que no generi dubtes, i a més a més que generi confiança als Mossos d'Esquadra que pateixen en aquest cas –i parlo dels Mossos d'Esquadra perquè vostès representen els Mossos d'Esquadra en concret–, tinguin tota la confiança per explicar les malalties que pateixen, i a més a més puguin fer una tramitació que tingui el màxim de garanties pel que fa als seus interessos, que tractant-se d'interessos i de qüestions que afecten la salut, em sembla que han de ser especialment tinguts en compte.

Hi ha una altra qüestió, que és que..., que afecta pròpiament les mesures organitzatives. Fins ara hi havia un procediment, ja ho he dit, molt concret per a la retirada de l'arma, i el que es farà, o s'intenta fer, o s'hi està treballant al màxim, és fer aquest procés el màxim de senzill, i que els responsables de la retirada de l'arma tinguin, d'alguna manera, la potestat i la competència per fer-ho i ho puguin fer dins dels terminis que així s'estableixin, que són, com a màxim, aquests trenta dies; que és un criteri objectiu, com deia abans, que és el que permet..., a partir del desconeixement que té l'Administració del que és la causa de la baixa laboral.

Aquest nou procediment s'anirà aplicant. S'ha de fer referència necessàriament també a un fet que té un component estrictament estadístic, que consisteix en dir que, per exemple, el nombre d'incapacitats temporals per malaltia comuna, accident

laboral i no laboral, susceptibles d'aplicació del procediment de la retirada d'arma, per ser superiors als trenta dies de durada..., tindríem: el 2015, aproximadament tindríem uns 2.893 casos; el 2016, 2.920, i el 2017, aproximadament uns 773.

Per tant, és una qüestió que preocupa el departament i que té transcendència. I, per tant, des d'aquesta perspectiva es van tirant endavant diferents millores que es podrien anar aplicant.

El que diu la llei d'acompanyament en concret és la modificació de l'article 44 de la Llei 10/94, de la Policia de la Generalitat, en el sentit següent –i ho cito literalment–: «El departament competent en matèria de policia ha de vetllar perquè els seus membres mantinguin les aptituds psicofísiques» –que és per això que li demanava si vostè creu que s'ha de diferenciar el que és l'aptitud laboral pròpiament i l'aptitud psicofísica– «i a aquest efecte els membres del Cos de Mossos d'Esquadra s'han de sotmetre als exàmens que es determinin per tal de garantir llur aptitud psicofísica. Amb aquesta finalitat es poden subscriure contractes o convenis de col·laboració amb professionals mèdics o entitats sanitàries.»

Aquesta és una de les qüestions i dels articles modificats. Com també que els membres del cos tenen dret a la vigilància de la salut, d'acord amb el pla de prevenció de riscos laborals que s'estableix.

Aquestes són..., el que és avui la normativa d'aplicació.

I, per altra banda –que vostè ha fet una crítica, des del meu punt de vista, excessiva pel que fa a la provisió dels llocs de treball del facultatiu especialista–, com que veig que vostè no està d'acord de la manera que s'ha fet, digui'm quines característiques i com ha de ser aquest avaluador per tal de que satisfaci les seves inquietuds i els seus interessos. De fet, he vist, en algun mitjà, publicat el que són les seves preferències respecte a això, però seria bo que aquí en comissió també ens ho expliqués.

Més enllà d'això, ha tingut la possibilitat sempre d'explicar-se en aquesta comissió i la continuarà tenint, i li agraeixo a més a més la feina que desenvolupa, les aportacions que ha fet inicialment en una proposta de llei de segona activitat, i deu entendre que ara és el moment dels grups parlamentaris, i quan el Govern porti aquesta llei aquí, al Parlament, la tasca sí que serà dels grups parlamentaris, per acabar fent el que deia abans que em sembla interessant, que és fer una bona llei; que això, d'alguna manera, tal vegada no coincidirà al cent per cent amb les seves pretensions i amb el que vostès volien, però sí que és cert que hem de tenir en compte que la regulació de la segona activitat que es faci a partir d'aquesta llei afectarà d'altres col·lectius i serà una referència per a altres col·lectius, motiu pel qual hem necessitat o necessitem que hi hagi, per part de la Direcció General de Funció Pública, una opinió favorable i una opinió positiva respecte a aquesta llei, perquè realment pot afectar de forma anàloga a d'altres col·lectius de funcionaris del Cos dels Mossos d'Esquadra, de les policies, i dels funcionaris del Govern de la Generalitat de Catalunya.

I, en darrer terme, una qüestió que té a veure amb les intervencions i amb la coherència de cada grup parlamentari que porta a terme les seves intervencions en les comissions. Quan compareix algú en una comissió se l'ha d'escollar, s'ha de fer preguntes a la persona que compareix i no pot o no es poden fer interpellacions als altres grups parlamentaris que fins ara no han parlat. Ho dic, perquè això ho he après molt bé avui, aquest matí, d'una persona com el diputat Castel, i, en canvi, el que ha fet ell quan feia la seva intervenció era dedicar-me pràcticament cinc minuts al Grup de Junts pel Sí respecte a aquestes qüestions. Ho dic, perquè hem de ser coherents en l'exercici de l'activitat professional.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Guinó. Per respondre... (*Veus de fons.*) No, no... No és torn ara dels grups; és torn del compareixent. Per respondre a les qüestions plantejades pels grups parlamentaris, té la paraula el senyor Àngel Gómez-Quintero durant un temps màxim de deu minuts.

Àngel Gómez-Quintero Mora

A veure... Gràcies, president. A veure, deu minuts és molt... (*l'orador riu*), un temps molt curtet...

El president

Flexible.

Àngel Gómez-Quintero Mora

Sí, sí, flexible. (*L'orador riu.*) A veure, quant al que comentava el senyor Castel, jo, el tema de posar un requadre en una història clínica i que allà consti si té armes o no té armes..., em sembla que molta gent hauria de tenir requadres. Per exemple, una persona que condueix i que ja sabem que beu alcohol, doncs, hauria de tenir un requadre; una persona que porta un tràiler hauria de tenir un requadre, vull dir... Jo crec que no podem fer aquestes distincions; nosaltres anem per l'altra banda: confiar en la persona, ajudar-lo i que ell voluntàriament digui que vol deixar l'arma a l'armer.

Vull dir, això de requadres, jo crec que és molt perillós, perquè crec que al final estaríem tota la societat amb un requadre, per un motiu o altre; vull dir, la persona que és carnisser i treballa amb ganivets, doncs, hauria de tenir un requadre també, no?, segons com, vull dir... És que estaríem massa, tots, encotillats amb aquest tema, no? I el pobre metge ja no sabria a quin requadre ha de tocar el botó, o ha de..., a més, un metge que sàpiga si vostè té armes o no... Jo recordo temes de família, temes de judicis de violència de gènere, que el primer que es pregunta a la Guàrdia Civil és si aquella persona té armes, per part del jutge. A temes de família, a mi em consta que si una de les parts li diu al seu advocat que l'altra part té armes a casa, es posa en coneixement del jutjat i el jutge fa el que hagi de fer, d'acord?

Quant al tema de les reubicacions. Actualment, aproximadament..., jo no tinc les dades senceres perquè no ens les passen, això ho tenen els sindicats. Sí que em va dir un sindicat que en segona activitat hi han 183 persones, aproximadament; en incapacitat total n'hi han 100, i en tenim uns 22 que estan esperant a entrar, que estan a casa, i en absolutes no en tenim cap. Per què dic això de les absolutes? Perquè acabem de tenir tres sentències en què s'ha anul·lat la resolució de jubilació forçosa perquè té dret a treballar. I d'aquestes no en tenim cap. Això és una..., ho inclou la proposició de llei.

El tema que deia el senyor Castillo, ja n'hem parlat moltes vegades, no? Nosaltres el que volem és que aflorin les malalties. Nosaltres hem dit, en mitjans de comunicació, que tenim un càlcul aproximat d'uns..., posem un 10 per cent aproximadament, uns..., no arriba a dos mil mossos, amb malalties amagades. I ells ho reconeixen, vull dir: «Jo no hi puc estar.» I llavors, què fem amb ells? «Bé, doncs, mira, ves tirant com puguis i el dia que diguis "prou", eh?, aquí tenim representació del nostre gabinet jurídic, el que fem és tramitar invalideses»; primer consultant tota la documental mèdica i, segona, consultant amb pèrits nostres, i, tercera, tramitar-la. Clar, això ja és el límit, perquè l'agent –l'agent–, i els ho dic sincerament..., el que més els dol és entregar la placa i la credencial. Això..., jo he vist gent saltar-li les llàgrimes per haver d'entregar la placa i la credencial. I això crec que no està bé, a pesar de que quan es reincorpora amb una total a la seva nòmina segueix dient «mosso».

El tema de les malalties. El tema de les malalties..., és el que he dit abans: això ha d'aflorar a nivell de confiança. Jo no entenc que s'hagi de legislar un secret professional per a uns i un secret per a uns altres; una llei de protecció de dades per a uns i amb unes..., i «vostè sí i vostè no». No. Jo crec que això ha de ser per a tothom igual. Perquè, a veure, jo, a part, com a advocat, a mi que em diguessin: «Vostè m'ha de dir si aquesta persona ha matat aquesta altra»... Hi ha un secret professional. No es pot dir: «Això ho ha de dir el lletrat i això no ha de dir-ho.» Sí que sé que hi ha una norma: que els lletrats han de dir si han vist algun tema de blanqueig de diners. Jo hi estic en contra, ho sento; vull dir, jo no puc entrar a dir el que tu saps professionalment que t'explica una persona. Pots dir: «Jo a vostè no li puc portar la defensa perquè és en contra de la meua ètica», d'acord? Però, a partir d'aquí, tu no pots revelar el que aquella persona t'ha explicat. Crec que ni advocats ni metges –crec–; ho podríem ampliar, eh?: ni assistents socials, ni psicòlegs... –podríem ampliar el tema.

El metge avaluador? A veure, és qüestió de llegir... Nosaltres vam publicar, a la pàgina web nostra, la convocatòria que es va fer, amb totes les funcions que té aquest metge, i entenem que hi ha coses que no hi pot participar. Ell no pot participar en la tramitació d'una incapacitat permanent; ell no li pot dir a l'ICAM doni-li l'alta. Ell pot dir, com a empresa: «Revisi si l'alta està ben donada»; re més. Vull dir, entrar més enllà, jo crec que no..., que no ha d'entrar-hi.

Seguretat en el treball? Sí, és important tenir seguretat, és molt important tenir seguretat i que el mosso se senti protegit i acompanyat; que és el que nosaltres proposàvem a la proposició de llei. És la feina que està fent ara l'associació i fan altres associacions, com la de policies locals o la de bombers, que és acompanyar l'agent en tots els seus tràmits. I a partir d'aquí hi ha la confiança, perquè se'ns explica tot. Però per què se'ns explica tot? Perquè som, com ells, pertanyents al cos, som uniformats. I això no és res de dolent, vull dir, també és ajudar l'Administració si nosaltres sabem què està passant. Clar, jo tinc molts documents mèdics i quin de pitjor. I hem viscut moltes situacions, i quines pitjors. Bé, però això és perquè l'agent confia en nosaltres. Per aquest motiu es podria fer el mateix des d'una regulació d'una llei i d'acord amb el departament, d'acord amb la direcció general i d'acord amb els metges que puguin tenir el departament. Acompanyar el mosso? Sí, però la cosa ara està bastant, bastant tensa, bastanta desconfiança; recuperar-la és complicat. Podria ser la proposició de llei per recuperar la confiança? Sí, podria ser una..., incentivar el tema de recuperar aquesta confiança.

Senyor Nuet, està claríssim que han d'intervenir ajuntaments, han d'intervenir sindicats... I la salut laboral, en el tipus de feina nostra, és molt important –molt important–, perquè inclús li diria que una persona amb problemes personals que li vinguin de fora –problemes familiars..., tenim molts companys amb divorcis realment molt contenciosos–..., pot afectar la feina. I pot afectar en un moment decisiu, en un moment d'una detenció, en un moment que hagi de treure l'arma. I això és molt delicat, ja ho sabem. Per això el que busquem –i alguna vegada havia passat, fa molt de temps, eh?– és que la persona digui: «Mira, no estic en condicions, em passa això...», i voluntàriament ho diu. «Bé, doncs, aquells dies no surts al carrer», per preservar, que és una qüestió externa, no?

Què passa també..., el tema de..., sí que s'ha fet, el que va dir el conseller; s'ha fet la instrucció 2016, sobre el tema de les armes, que és el que he explicat abans. Amb aquesta instrucció..., trenta dies; els trenta dies no és un tema que vingui de la instrucció d'ara, ja fa molt temps que es retiren les armes quan portes més de trenta dies de baixa. I la instrucció, com s'ha fet, no ens agrada, perquè es retiren les armes a tota persona..., per un cert risc, totes les armes. Si no és un cert risc, només a partir de trenta dies, si la baixa diu trenta dies. També es retiren les armes a tota persona que passa a segona activitat. Per què se li ha de retirar al que està en segona activitat? No veig el motiu per què se li hagi de retirar. Vull dir..., i no sé si ho deia el senyor Guinó, que hi havien dues mil persones amb tema de baixes de més de trenta dies. Bé, doncs, considerem que és molt. Jo aquesta dada no la tenia. Considerem que és molt. Nosaltres tenim l'altra dada: unes 1.800 persones amb malalties amagades.

El tema de la confiança i així. Bé, és que aquí la cosa no acaba aquí. Vull dir, si nosaltres estem..., hem de portar temes que no ens correspondrien, com la defensa jurídica d'alguns mossos per agressions o per accidents. Perquè el que no pot ser és que es vagi a judici amb els advocats de la Generalitat i es vagi sense pèrit que hagi d'avaluar les lesions d'aquella persona, que hagi d'avaluar les seqüeles d'aquella persona. I és el que fa la valoració dinerària a l'hora del judici; que ha de ser un pèrit, no anar sense pèrit.

I, en segon terme, quan hi ha una lesió no es pot anar per un judici ràpid. Perquè ens hem trobat –i aquí tenim un company que li va passar– judici ràpid, forense que diu: «Vint dies de lesió», i ha acabat amb una invalidesa total. Vull dir, no es poden fer judicis ràpids quan hi ha una lesió d'un agent de policia, s'ha d'esperar l'evolució de com acaba aquesta lesió.

Està clar que el catàleg... Hi ha un catàleg de llocs de treball, que es va fer en l'època..., bé, no és un catàleg, és una ordre que va fer el conseller Saura, de quines

passes podien ser en segona activitat, de les quals l'agent que té una incapacitat està exclòs, d'acord?

Per què tenim...? Doncs, tenim un plus afegit, clar que sí, vull dir, qualsevol cosa..., nosaltres no podem actuar en la nostra feina, llavors ha d'estar reubicat i ha de passar a un altre lloc de treball. Vull dir, és important, vull dir, això, eh? L'agent..., pensin que l'agent que està treballant al carrer no vol deixar de treballar al carrer, i que el passis a una oficina..., a vegades li causes un trauma. Li has d'explicar: «Mira, no passa res: ara estàs malalt, passes a una oficina; després, quan et recuperis, passaràs a una altra i...» A veure, jo crec que és important, això, no? Després, el companyi llegirà una sentència que hem tingut que defineix la segona activitat, el que vol dir, si li sembla, eh? (*Veus de fons.*)

Jo ja acabo, tinc el senyor Guinó... Bé, és a dir, nosaltres..., el tema de les malalties i les armes va lligat amb la proposta de la proposició de llei; està clar que sí –està clar. (*L'orador riu.*) Això sempre va lligat, perquè la proposició de llei ja contempla això, no? Jo..., bé, el Govern té una proposta? Doncs, es tramiten les dues, no? Que ara s'està fent, al Parlament: hi ha dues lleis, una proposició de la CUP sobre discriminació i després hi ha la del Govern, no? Doncs, es podrien tramitar les dues. El que passa, que l'hi dic sincerament, eh?, i amb confiança: no ens en fiem; ho sento, no ens en fiem. Perquè d'entrada ja volem excloure bombers i policies locals, que podrien participar-hi igualment, vull dir, no és un tema... (*Veus de fons.*) Ja. No és un tema d'autonomia local, és un tema de que..., s'ha fet el reglament, per exemple, sancionador de policies locals per part del departament; també es pot fer la llei, no? I si hi ha la Llei de policia, que es va fer en aquest Parlament, també es pot fer, vull dir que no... Si hi participen, jo crec que no pot haver-hi problemes.

Per què no ens en fiem? No ens en fiem perquè ja tot el tema ve de molt enrere, vull dir, la famosa creació de les places d'auxiliar de policia. La finalitat és rebaixar els salaris; és aquesta, vull dir. Però això no ve d'ara, això ja ve de l'època del conseller Saura. Sí que és obligació del Govern atendre això i aquesta problemàtica; però jo crec que no és només del Govern, també ho és del cos, no?, del mateix Cos de Mossos. Crec que hi hem d'intervindre tots –tots, eh?

El tema mèdic o de discapacitats laborals. Vejam, el tema mèdic jo crec que és molt personal de la persona. A la gent, en definitiva, no li agrada estar malat. La gent no vol cobrar pensions. La gent vol treballar; però vol treballar en condicions, eh? Llavors, el tema mèdic jo crec que s'ha de treballar molt directament amb la persona, amb la problemàtica de la persona, i si a això lligues un quadre i el que hi havia a la proposició de llei, que hi havia tres òrgans interns del cos que es creaven, era per coordinar això: capacitat laboral, com està el tema de la feina, si tu estàs correcte o no estàs correcte, vull dir... I minimitzar els riscos. Clar, és que si fas això ja tenim menys riscos. Si la persona voluntàriament accepta la situació tenim menys riscos.

Jo..., a vegades, amb companys amb incapacitats –futures incapacitats, perquè es veu de seguida quan et porten els documents–, tenen un problema d'acceptació. És com una persona que pateix una..., una persona que és alcohòlica primer ha d'acceptar que és alcohòlic per voler-se rehabilitar. La persona activa..., que tenim gent jove, eh? La persona molt activa, la persona que li agrada la feina, la persona que ha entrat perquè li agrada el cos, quan es veu que té una invalidesa li suposa un doble trauma: el fet de tenir la invalidesa, que no pot fer la feina que feia abans, de la forma que se'l tracta al departament, i, després, de la forma que queda arraconat, d'acord? Però això tant passa amb gent amb segona activitat com amb gent amb invalideses, eh?

El tema dels trenta dies. Ja he dit abans que això fa molt temps que es va fer; molt temps, eh?, vull dir, no és de la instrucció que s'ha fet ara del 2016, sinó que fa molt temps que es van retirar les armes.

El tema de la confiança. És el de sempre, vull dir, la confiança és vital; en un cos com el nostre és vital la confiança. Llavors, hi ha un trencament –hi ha un trencament– entre la part del cos, o la part uniformada i la part administrativa del departament; hi ha un trencament. Home, no li diré que és al cent per cent, però hi ha un tant per cent molt elevat. El cos està molt cremat, en general. I, per exemple, una cosa que ha cremat molt és el fet d'aquestes convocatòries de comandaments, que, en definitiva, poc aportaran.

S'ha modificat la Llei de policia, correcte; però jo el que encaixava de la Llei de policia és que obliga. Què passarà amb el mosso que digui: «Doncs, jo no faig les proves.»? O què passarà amb el mosso...? Ara posem-nos..., posem, per exemple, que els mossos passen les proves aquestes i hi han dos mil mossos que les fan malament perquè els hagin de retirar l'arma. Què en farem, d'aquests dos mil mossos? Clar, és que el tema és prou delicat. I jo em baso sempre en la confiança en la persona.

Espero que els hi hagi contestat tot, però és un tema molt extens i suposo que han quedat moltes coses al tinter.

Gràcies, president.

El president

Molt bé, moltes gràcies, senyor Gómez-Quintero.

Doncs, donem per acabada aquí la compareixença. Fem un breu recés d'un minut per acomiadar els compareixents i seguim amb l'ordre del dia.

La sessió se suspèn a les quatre de la tarda i onze minuts i es reprèn a un quart de cinc i un minut.

El president

Bé, doncs, reprenem la sessió.

Proposta de resolució sobre la reforma del Parc de Bombers de la Seu d'Urgell

250-00913/11

El següent punt, el punt número 2 de l'ordre del dia, és el debat i votació de la Proposta de resolució sobre la reforma del Parc de Bombers de la Seu d'Urgell; presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per defensar la proposta de resolució, té la paraula l'il·lustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. Doncs, molt breument, per explicar la proposta de resolució. Es tracta..., demanem que s'arregli, que es faci una reforma integral d'un parc de bombers concret.

Ja saben que no soc partidari d'aquest tipus de propostes de resolució, però és que en aquest cas és molt sagnant. Es tracta del Parc de Bombers de la Seu d'Urgell, que dona servei no només a la Seu d'Urgell, sinó a tot el conjunt del Pirineu. Estem parlant d'un parc de bombers de tall molt petit, de mida molt petita, que es va inaugurar, es va fer l'any 90, i des de l'any 90 no ha rebut, no ha patit, doncs, cap arranjament a la seva infraestructura. Ho repeteixo: és un parc de mida petita, on ara es poden ajuntar, en alguns mesos d'estiu, més de cinquanta persones, entre bombers, GRAE i forestals; per tant, un parc de bombers de mida petita, on hi ha una concurrència elevada. Per tant, demanem que s'hi dugui a terme una reforma integral.

I també volem posar de manifest que el comandament superior del parc de bombers no es troba ubicat a la Seu, sinó que està a Lleida, i demanem també, doncs, que hi hagi un cap de bombers que estigui a la Seu d'Urgell.

El president

Moltes gràcies, senyor Castillo. Hi ha una esmena presentada pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Per defensar l'esmena, té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Sí; breument, per explicar en què consisteix aquesta esmena. De fet, estem, en general, d'acord amb la necessitat de tirar endavant la reforma integral del Parc de Bombers de la Seu d'Urgell, l'únic és que no podem assumir-ho en els pressupostos de la Generalitat per a l'any 2017, tot i que en el pla estratègic de la direcció general està identificada com una de les prioritats, precisament, per procedir a la seva ampliació i a la reforma integral.

Acceptem i hi votarem a favor, si és el cas, respecte al segon punt, que té a veure amb les places de comandaments i bombers que no s'han cobert durant els darrers anys. El pla estratègic conté un acord de govern que hi ha un desplegament de recursos humans on s'identifiquen les necessitats actuals i futures pel que fa al personal.

I, en tercer tema, quan vostè es refereix a la plaça del cap del Parc de Bombers de la Seu d'Urgell, en data 30 de gener del 15 es va aplicar un anunci per cobrir la plaça i, atès que aquesta va quedar deserta, es varen acumular les funcions amb les del cap de parc de Lleida, i aquesta plaça properament es tornarà a publicar.

Per tant, l'esmena fa bàsicament esment del primer punt, i li demanem que tingui en compte que està prioritzada des d'un punt de vista de planificació i és qüestió simplement de que no es poden portar a terme físicament les obres, perquè, de fet, s'ha de redactar el projecte. I el que sí que està previst durant aquest 2017 és que s'encarregui o s'adjudiqui la redacció del projecte i, a més a més, es facin també reformes de caire intern, que sí que estan previstes en el pressupost.

En definitiva: la reforma integral està planificada i s'ha de redactar el projecte, i això es farà..., es licitarà la redacció del projecte durant l'any 2017, i es faran les reformes menors, que són les que també eren prioritàries i urgents, durant aquest any 2017. I li agrairia que acceptés l'esmena que li presentem, evidentment.

El president

Moltes gràcies, senyor Guinó. Per posicionar el Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'illustre senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Gràcies, president. Com no pot ser d'una altra manera, recolzarem aquesta proposta de resolució, que va en la línia de millorar, adequar i arranjar un parc de bombers que té necessitats latents. Des d'aquest grup parlamentari sempre ho hem fet, i ho varem fer amb el Parc de Bombers de Figueres i tants altres, i, com no pot ser d'una altra manera, exigirem en tot moment aquest compliment del que ja hem sentit per part del grup parlamentari que dona recolzament al Govern, que ha dit que s'intentarà adequar i presentar i fer tot el projecte, ja, per incorporar-lo en el pressupost vinent.

Evidentment, les polítiques de previsió ens donen la garantia de poder prevenir el problema i hauria pogut ser inclòs ja en aquest pressupost que acabem de passar. Però davant de gent i de grups parlamentaris que poder no tenen aquesta previsió, i d'un govern que no té, eminentment, les prioritats..., convertir-les en urgències, ens trobem que ho hem de traspasar a un pressupost d'un any venidor; que també ho vull dir: ja veurem si es converteix o no en realitat, perquè fer volar campanes, quan tots sabem com pot quedar aturada una legislatura i decaure tot allò que està en moviment i aprovat, costa molt poc.

Dit això, recolzarem la proposta de resolució, com no pot ser d'una altra manera.

El president

Moltes gràcies, senyor Castel. Per posicionar el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula l'illustre senyor Joan Giner.

Joan Giner Miguélez

Bé, nosaltres donarem suport a la proposta. Creiem que va en la línia d'estar atents i de fiscalitzar l'activitat del Govern. Esperem que aquest pla de personal que van anunciar que tenia el Govern fa un any arribi a casos concrets com aquest. I, en tot cas, estarem atents i farem un seguiment de que realment es portin endavant les reformes i la dotació de personal que es necessita.

El president

Moltes gràcies, senyor Giner. Per posicionar el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'illustre senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Para... Explicaré el voto a favor de la propuesta. Yo creo que el señor Castillo ha explicado perfectamente la situación, y además está bien detallada en la exposición de motivos. Y, por lo tanto, votaremos a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor Villagrasa. Per posicionar la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Benet Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Sí, gràcies. Nosaltres també votarem a favor de la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, senyor Salellas. Per posicionar-se sobre l'esmena presentada, té la paraula l'il·lustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Miri, acceptem l'esmena. Jo crec que amb una mostra de bona voluntat, perquè creiem que és bo que hi hagi unanimitat en una qüestió com aquesta. Però també crec que guanyàvem igualment; amb la qual cosa, vegin-ho com una mostra de bona voluntat. Però de totes maneres els adverteixo que en controlarem bé el compliment. Però confiem també en la seva paraula.

Gràcies.

El president

Bé, doncs, sotmetem a votació la proposta de resolució.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat de tots els grups.

Proposta de resolució sobre la violència i la vulneració de drets en l'àmbit universitari

250-00925/11

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Proposta de resolució sobre la violència i la vulneració de drets en l'àmbit universitari; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per defensar la proposta de resolució, té la paraula l'il·lustre senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Moltes gràcies, president. Aquesta proposta de resolució fa referència a uns fets que s'han repetit i s'estan repetint amb aparent impunitat, no?, als campus universitaris, i concretament al campus universitari de l'Autònoma de Barcelona, a Bellaterra, com tants altres que hem vist en el temps, no? –vull recordar la Universitat de Girona i en altres llocs. Però concretament aquest, a conseqüència d'una situació d'intolerància, amb l'activitat organitzada de grups intolerants i violents que volen, més enllà, imposar el seu pensament totalitari. La imposició sabem que no és bona, en l'àmbit universitari menys, i, per extensió, arreu de Catalunya... És un tema que –la imposició–..., nosaltres sempre voldrem la proposició.

Però, dit això, la intolerància –i malauradament no és nova a les universitats catalanes– és, en opinió d'un catedràtic emèrit de la UAB, una intolerància antiga, no?, com ens recordava alguna publicació que es va fer a Catalunya. M'estic referint al professor Francesc de Carreras, un lluitador antifeixista, exmembre del PSUC, que sap de què parla, que sap en primera persona el que significa ser un dissident del pensament d'alguns, que alguns el volen hegemònic, que el veuen hegemònic. Ell, com jo i com tants altres membres de Ciutadans, ho hem patit, ho hem vist, ho hem vist en companys, hem vist aquest assetjament. Ho coneix de primera mà, ho coneixem i ho hem patit, com deia, en el campus de l'Autònoma més d'una vegada. I sempre amb la mateixa resposta per part de responsables acadèmics: equidistància.

I quan s'és equidistant entre els agredits i els agressors, els violents, els intolerants, vol dir que estan donant suport als agressors, als violents, als intolerants? Això és el que ha passat i pot seguir passant a l'Autònoma i a altres universitats catalanes i a Catalunya.

Aquest és el perquè d'aquesta proposta de resolució, cap altre: acabar amb la impunitat amb la que actua el totalitarisme en l'espai universitari. En l'àmbit de l'Autònoma, els intolerants, els violents s'autoanomenen «plataforma antifeixista»; una

altra visió d'un títol i un món al revés. L'opinió d'en Francesc de Carreras, lluitador antifeixista en l'època que el feixisme tenia veritablement carta de naturalesa a Espanya i, per tant, a Catalunya, és que per referir-se a aquesta plataforma s'hauria de suprimir el prefix, perquè és veritable feixisme l'actitud totalitària, violenta i intolerant dels que la constitueixen i els que ho promouen.

Vull remarcar «els que ho promouen». Hem de visualitzar qui, com i de quina manera ho porten a terme i qui són els que ho porten a terme. Nosaltres ho tenim clar. A diferència del rector de la UAB, no tenim cap mena d'equidistància entre els qui volen gaudir dels seus drets en pau i llibertat i exposen, en l'àmbit universitari, el que és una realitat democràtica incontestable: que són catalans, espanyols i europeus. I, a més a més, joves. Miri, aquesta era una altra publicació: que, a més a més, eren i són joves.

Dit això, perquè en aquest cas l'equidistància no és més que un suport explícit als violents, potser fruit d'un totalitarisme germinal, potser només per covardia, per nosaltres..., no som equidistants, condemnem la violència i el totalitarisme. Mantenim íntegrament el contingut d'aquesta proposta de resolució, perquè... Fixin-s'hi, han fet una esmena, que ja m'hi referiré després... Aquestes esmenes estan plenament incorporades i eren de modificació; entenem que estan incorporades a dintre.

Però acabaré dient-los: també al campus de la Universitat de Barcelona s'ha de gaudir de la defensa de la democràcia, de la llibertat i de la necessitat de mantenir-la en tot moment.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castel. Per defensar les esmenes presentades en nom del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula l'il·lustre senyor Gerard Gómez del Moral.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies, president. Doncs, sí, efectivament, nosaltres havíem presentat unes esmenes que, com ja ha anunciat el diputat Castel, no han quedat incorporades, però que no queden incorporades en el redactat inicial en cap dels casos. I això és el que hauré d'explicar, perquè aquí tenim una proposta de resolució que, efectivament, per molt que s'intenti vestir no intenta defensar la llibertat o la justícia o la democràcia, com es deia al final, perquè, de fet, una de les nostres esmenes era textualment això i se'n rebutja.

El que sí que interessa és generar un relat polític. Que és el que es busca per part de Ciutadans? S'intenta generar una visió que hi ha una divisió a la societat, s'intenta traslladar que les universitats viuen en un clima de violència, que als carrers de Barcelona es viu en un clima de violència, que es persegueix la gent per parlar un idioma o per parlar-ne un altre. Això és el que vostès fan i, en aquesta ocasió, en aquesta proposta de resolució, vostès ho venen a explicar, no?

Perquè vostè, efectivament, parlava de les plataformes feixistes i de que vostès condemnin absolutament tots els atacs, etcètera. He pensat que vostè es referiria a la concentració de feixistes que hi havia a la Cibeles protestant contra una conferència democràtica dels representants de Catalunya; però a vostè això se li ha oblidat. I crec que no presentarà cap proposta de resolució entorn d'això. I allà hi havia simbologia franquista, hi havia cànctics franquistes contra representants democràtics. A vostès això se'ls passa per alt sempre, permanentment. Per què? Perquè vostès estan permanentment intentant generar un relat falsari sobre el que passa a Catalunya. Per tant, nosaltres noensem participar en la seva proposta demagògica i d'instrumentalització permanent, en aquest cas de la comunitat universitària.

I, en segon lloc..., aquest és el primer, nosaltres no elsensem fer el joc en la seva deliberada construcció d'un relat fals del que passa a Catalunya. Però, en segon lloc, perquè defensem l'autonomia universitària –que entenc que vostès no–, que és..., i no queda contemplat, senyor Castel, per molt que vostè ho digui –no queda contemplat. L'autonomia universitària, que té segles d'història, que li he de dir que està a dia d'avui contemplada en l'ordenament jurídic espanyol que vostès tant defensen com a dret fonamental perquè es va blindar després de la persistent permanència

dels grisos a les universitats intentant coartar els moviments estudiantils. I això està garantit jurídicament per l'ordenament jurídic, però també per les demandes democràtiques i dels moviments estudiantils que hi ha hagut. I vostès això ho obvien. I vostès volen actuar amb la policia i volen posar totes les eines per reprimir, si es que així s'escau, qualsevol tipus d'acte.

I, per tant, nosaltres..., i la nostra esmena també anava en aquest sentit de defensar, efectivament, l'autonomia universitària, com queda regulat a la seva sacrosanta Constitució espanyola, a l'Estatut d'autonomia i a les diferents lleis d'universitats que tenim al nostre país. I, per tant, com que la universitat ha de ser autònoma i ha de ser autogestionada i, per tant, inviolable, com està contemplat, nosaltres defensem en aquest sentit l'autonomia universitària, malgrat que vostès, efectivament, han rebutjat les nostres esmenes.

I dir-li que en la seva exposició, doncs, de motius d'aquesta proposta de resolució..., efectivament, hi ha un protocol que sí que marca que hi ha d'haver autorització per part del rectorat perquè entri la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, per molt que vostè digui que no és necessari. El protocol signat entre el departament i la Universitat Autònoma efectivament així ho marca, en aquest escrupolós respecte per l'autonomia universitària.

Per tant –i acabo, president–, com que nosaltres defensem –crec que a diferència de vostès– l'autonomia universitària i com que nosaltres no alimentarem un relat falsari de divisió de la societat catalana, no hi podem donar suport un cop vostès rebutgen les nostres esmenes.

Però, dit això, com que el nostre compromís és absolutament ferm amb la llibertat, amb la justícia, amb la democràcia, amb la igualtat –que, per cert, és una de les bases de les universitats; que, per cert, l'autonomia universitària existeix per garantir la llibertat, la justícia, la democràcia a les universitats, perquè va estar en perill en una determinada època–, nosaltres sí que demanarem votació separada i diferenciada del punt número 3, perquè efectivament en aquest punt estem absolutament d'acord. Defensem la llibertat, defensem la democràcia i precisament per això no entrem en el seu joc de construir relats falsos i d'atemptar contra l'autonomia universitària.

El president

Moltes gràcies, senyor Gómez del Moral. Per posicionar el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'illustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. A veure, en primer lloc dir que m'hauria agradat més que s'acceptés l'esmena de Junts pel Sí. Jo crec que era una esmena més genèrica, que efectivament feia entrar més qüestions dintre del respecte a la comunitat universitària, l'autonomia, etcètera. Dit això –ens hauria agradat més amb l'esmena; no s'ha acceptat l'esmena–, nosaltres votarem igualment a favor del punt 1. No així del punt 2 ni del punt 3.

Per què votem a favor del punt 1? Miri, dos principis per nosaltres absolutament bàsics. U: només s'ha de ser intolerants i s'ha de ser intolerants amb la intolerància. Punt u. Dos: en democràcia, qui opina absolutament diferent de mi té tot el dret a expressar-ho. Jo tinc el dret a combatre les seves idees, però combatre encara més perquè les pugui seguir expressant. I, per tant, sempre que no s'entri en la definició de totalitarisme, de feixisme, que per mi és el límit on s'ha de ser intolerant, s'ha de permetre que qualsevol es pugui expressar amb llibertat.

I a mi, sincerament, hi ha moltes coses, hi ha moltes idees que m'allunyen molt de Societat Civil, però crec que no entren en la definició del que he dit. I, per tant, crec que a la universitat i a qualsevol altre lloc, encara que jo no estigui d'acord amb moltes coses, tenen tot el dret a expressar-ho a la universitat o a on sigui. I és per aquesta raó que nosaltres votarem a favor del punt 1 i ens abstindrem al punt 2 i al punt 3.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castillo. Per posicionar el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula l'illustre senyor Joan Giner.

Joan Giner Miguélez

Bé, doncs, veiem una proposta de resolució que frega el circ i l'escàndol des del nostre punt de vista. S'està construint un relat conforme a..., hi han uns dimonis, que són el moviment estudiantil, que es dediquen a generar violència i a intimidar i que són propers al totalitarisme. Inclús s'argumenta que l'equip rectoral..., és a dir, que els mateixos professors i professores i l'administració de la universitat incorren en el totalitarisme, cosa que em sembla espectacular, entendre com, a uns professors i professores, que tenen dret a tenir autonomia universitària i que han organitzat aquests pols de coneixement i democràcia a la societat catalana durant desenes i desenes d'anys després de la Transició, se'ls acusa ara de totalitaristes.

Jo crec que hauran de respondre davant de la comunitat universitària i mirar-los als ulls, a estudiants i professors, i dir-los que són uns totalitaristes, com vostè ha dit ara mateix i com deixa entreveure a la proposta de resolució que hi ha aquí davant.

I primer voldria fer una esmena per contradiccions. Ens hem trobat..., i jo que porto el tema universitats al Parlament... Ens hem trobat el Grup Parlamentari de Ciutadans defensant l'autonomia universitària per a infinitat de coses, i avui estem veient que no hi estan tan d'acord. Potser... Tothom té dret a canviar d'opinió; és un dret que també volem conservar, el de canviar d'opinió. Jo el que veig aquí ara mateix, o el que estem veient és que es parla o es posa en boca, es parla en nom de l'antifeixisme, es posa en boca aquest moviment i se l'utilitza com a arma en una moció que realment el que fa és abolir un dret que van aconseguir els antifeixistes, els demòcrates, el moviment estudiantil organitzat a les universitats durant l'època de la Transició, on estaven cada dia coartant i coaccionant –i aquests sí que coaccionaven la seva llibertat–, i quan estaven demostrant que realment el poble de Catalunya podia tenir llibertat i volia tenir democràcia.

Això passava a les universitats, i per això la policia va deixar d'entrar a les universitats sense l'autorització de l'equip rectoral. Aquesta illa d'autonomia, aquesta illa de llibertat, que van ser els precursors de la democràcia que avui en dia tenim; una cosa justa i en què encara s'avança molt, però que..., i van ser els protagonistes al final d'una dictadura. Al final, no sé que deu estar passant que estem tornat a l'època del blanc i el negre, però realment si es defensa l'autonomia universitària, però en canvi es treu un dret fonamental, com es el dret que el mateix rectorat o la mateixa comunitat universitària es puguin autogestionar o gestionar la seva llibertat allà dintre...

No entenem què estan fent –no entenem que estan fent–, al cap i a la fi, al punt 1 i al punt 2. Mirin a la cara estudiants i professors i diguin-los el que els han dit avui. Mirin a la cara la comunitat universitària, mirin a la cara la rectora de l'Autònoma, l'equip rectoral, els professors, els estudiants organitzats allà, a tota la vida que hi ha allà i diguin-los que són uns totalitaris, diguin-los que són uns feixistes i a veure què els responen. Això em sona molt a Alejandro Lerroux, de fa més de cent anys, eh?

Després, aclareixin-se; a mi em sembla molt bé, jo els dono el dret, de veritat, a canviar d'opinió, però aclareixin-se: estan a favor o no estan a favor de l'autonomia universitària?

I en el punt 3, que sembla..., és un d'aquests punts ja normals de Ciutadans, de «volem la pau mundial»; això sembla més una desfilada d'Eurovisió que una altra cosa. Jo, sincerament, tinc dubtes de si votar-hi a favor o no, perquè la pau mundial la volem tots, però sembla que en aquest punt s'estigui dient que la comunitat universitària de Catalunya no té compromís amb la llibertat, l'ordenament democràtic, la justícia, la igualtat i la solidaritat; sembla que s'estigui insinuant això. I ja no parlem de l'Autònoma, parlem de tota la comunitat universitària.

Per tant, sortint d'aquí, vagin a la comunitat universitària i diguin a tots els professors, a tots els estudiants, a rectors i a equips rectorals..., diguin-los el que diuen aquí. A veure què els diuen. Segurament, no vindran tan contents demà.

El president

Moltes gràcies, senyor Giner. Per posicionar el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'illustre senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. El debate en blanco y negro sorprende cuando algunas personas que no hemos vivido la dictadura hablemos de la represión en las universidades. Ese es el debate en blanco y negro, retrógrado, de gente que no hemos vivido esa época. Y estamos en democracia, y lo que no es un derecho, a la hora de debatir, es la agresión; eso no es un derecho y menos en el debate.

¿Qué es la universidad? La universidad es un foro de debate, de diálogo para expresar ideas. Y, por desgracia, en la Universidad Autónoma esa libertad está secuestrada desde hace muchos años –desde hace muchos años–, por una minoría; por una minoría que, más o menos, se suele identificar con la extrema izquierda, que es más radical, y es verdad, y a día de hoy sigue igual. Lo que comentaba la propuesta de Ciudadans pasó el 14 de marzo, pero también el 1 de marzo. En quince días, dos agresiones, simplemente por expresar unas ideas.

Y la Autónoma, al final, es como una especie de jungla, como decía, en la que un grupo no numeroso, no muy numeroso, tiene condicionada la libertad de expresión en la Universidad Autónoma. Y eso es así; y porque según quien vaya, de la ideología que sea, no podrá entrar en la Autónoma a dar una conferencia. Y porque eso ha pasado. Y eso ha pasado y sucede. Y a aquellos que no piensan como ellos se les llama «fascistas». Cuando realmente el fascista es aquel que no se deja o no deja expresarse al diferente. Y la actitud fascista es la que agrede a aquellos que montan una parada, como los jóvenes de Sociedad Civil Catalana, que ponen una bandera catalana, una española y quieren expresar con libertad –con libertad– lo que piensan. Y cuando agreden, eso es fascismo.

En ese sentido, nosotros votaremos el punto 1 y 2..., el 1 y 3. Y en el 2 haremos una abstención, y le explico por qué. Creo que porque a una pregunta parlamentaria, una pregunta del Grupo Popular, desde el Gobierno ya se nos explicaba que se estaban revisando los protocolos. Pero, claro, para revisar los protocolos, le diría al representante de Ciudadans que la revisión ha de ir por las dos partes, ¿eh? Y aquí estamos de acuerdo que existe autonomía universitaria y que, por lo tanto, la revisión ha de venir por las dos partes. Y ustedes lo que dicen aquí es que se puede actuar sin permiso exigible del rectorado de la universidad.

Por tanto, revisión, sí, consensuada, y porque además la policía sí que puede entrar –sí que puede entrar– en la facultad cuando hay un altercado de orden público grave. Por lo tanto, en el punto 2 haremos abstención porque estamos a favor de la revisión, el Gobierno nos dijo que se estaba realizando, pero evidentemente se tiene que hacer por las dos partes, no por una solo.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Villagrasa. Per posicionar el Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Benet Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Sí; gràcies, president. Bé, nosaltres farem nostres les consideracions que ja han fet altres portaveus en aquest mateix punt, tant el portaveu de Junts pel Sí com el portaveu de Catalunya Sí que es Pot. I, per tant, compartim la seva argumentació, no? Hi ha una voluntat deliberada, per part dels proposants de la proposta de resolució, d'establir uns fets que no són com es plantegen. Hi ha un context que es dibuixa com totalment desfigurats i, evidentment, amb la voluntat de plantejar una situació de persecució de l'extrema dreta espanyolista a Catalunya –perquè, sí, Societat Civil Catalana és extrema dreta espanyolista a Catalunya–, que ni es correspon amb la realitat ni és exactament així, no?

De fet, ahir, a la comissió d'investigació que hi ha en aquest Parlament amb relació a l'operació Catalunya, si no m'equivoco, efectivament, una de les periodistes de *Público* que va intervenir va explicar com Societat Civil és esmentada pel mateix

Fernández Díaz en els enregistraments com «uno de los nuestros». I, en definitiva, va explicar la vinculació d'aquesta entitat amb la guerra bruta de l'Estat.

En qualsevol cas, no deixa de sorprendre, també, que aquells que es dediquen a impulsar moviments del Tribunal Constitucional que acabin comportant l'amputació de drets dels diputats i diputades d'aquesta cambra, que acabin comportant la interposició de querelles, vinguin avui a intentar donar lliçons de justícia, de llibertat i d'exercici de drets fonamentals a l'equip rectoral de la Universitat Autònoma de Barcelona, al conjunt de la comunitat universitària. Jo penso que lliçons del Partit Popular i de Ciutadans amb relació a com hem d'entendre la justícia, a com hem d'entendre la democràcia i a com hem d'entendre l'exercici dels drets, si us plau, no.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Salellas. Per posicionar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula l'il·lustre senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Moltes gràcies, president. Mirin, poder des d'aquest grup parlamentari avui serem curosos també i tindrem la deferència d'acceptar les esmenes, entenent que hi ha una finalitat unànime tant en el nostre redactat com a les seves esmenes. I sap per què li acceptarem les esmenes? Perquè per sobre de la proposta de resolució hi ha l'objectiu que intenta donar i garantir la mateixa proposta de resolució, que és que en les universitats no hi hagi violència, no hi hagi coacció, no hi hagi pressió, no hi hagi agressions. I, senyor Salellas, aquí ningú –ningú– dona lliçons de democràcia; poder els que s'haurien de fer mirar el sentit de la democràcia són aquells que porten l'eslògan de la desobediència envers les lleis.

Però, dit això, com la finalitat, l'objectiu és donar viabilitat i sortida a l'objectiu i al principi de la proposta de resolució, li acceptarem les dues esmenes i desitjant que tots els grups parlamentaris hi puguin donar suport. Perquè el que volem és garantir i posar fi a que això que passa en les universitats –i concretament a l'Autònoma– es torni a reproduir.

També convidaríem els diputats que quan parlen de Societat Civil Catalana fessin un dia l'esforç de ser-hi, acompanyar, escoltar i veure qui és el coaccionat i qui és el que advoca per la llibertat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castel.

Sotmetem a votació la proposta de resolució. No sé si hi ha... *(Alberto Villagrasa Gil demana per parlar.)* Sí, senyor Villagrasa?

Alberto Villagrasa Gil

Entiendo que acepta las dos...

El president

Sí, el que he entès és que el grup proponent accepta les dues esmenes del Grup Parlamentari de Junts pel Sí. S'havia demanat una votació separada, m'ha semblat. No sé si es vol mantenir o es vota tot... *(Joan Giner Miguélez demana per parlar.)* Sí, senyor Giner?

Joan Giner Miguélez

Per una qüestió d'ordre i que quedi clar què votem, estem votant, diguéssim, les esmenes 1 i 2 de Junts pel Sí, que substitueixen els punts 1 i 2 de Ciutadans, i el punt 3.

El president

El text definitiu de la proposta de resolució, la part resolutiva de la proposta de resolució queda: recull les dues esmenes íntegrament, l'esmena número 1 i l'esmena número 2, que afecten, són de modificació del punt número 1 de la proposta original i del punt número 2, respectivament. I el punt número 3 queda tal com està redactat a la proposta de resolució. *(Joan Giner Miguélez demana per parlar.)* Sí, senyor Giner.

Joan Giner Miguélez

Llavors, demanariem votació separada de l'esmena 2, la del punt número 2.

El president

Per tant... Hi ha alguna altra sol·licitud de votació separada? *(Veus de fons.)* Sí. *(Veus de fons.)* Perdó? *(Veus de fons.)* El Grup Socialista havia demanat una... *(Veus de fons.)* Per tant, bé, està clar que votem punt per punt.

Per tant, sotmetem a votació el punt número 1, que recull l'esmena de Junts pel Sí. Vots a favor?

Hi han 18 vots a favor, dels grups parlamentaris de Junts pel Sí, Ciutadans, Grup Parlamentari Socialista i Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

Hi ha 1 vot en contra de la CUP - Crida Constituent.

Abstencions?

Hi han 2 abstencions, de Catalunya Sí que es Pot.

El punt número 2, que és l'esmena recollida..., l'esmena 2 de Junts pel Sí.

Vots a favor?

Hi han 18 vots a favor, de Junts pel Sí, Ciutadans, Grup Parlamentari Socialista i Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

Hi han 3 vots en contra, de Catalunya Sí que es Pot i de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, no hi ha cap abstenció.

Queda també aprovat el punt número 2.

Votem el punt número 3.

Vots a favor?

Hi han 16 vots a favor, de Junts pel Sí, Ciutadans i Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

Hi ha 1 vot en contra, de la CUP - Crida Constituent.

Abstencions?

Quatre abstencions, del Grup Parlamentari Socialista i de Catalunya Sí que es Pot.

Per tant, també queda aprovat el punt número 3.

I queda aprovada la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre l'atenció a polítiques de seguretat i la dotació pressupostària corresponent a Santa Coloma de Gramenet

250-00937/11

El següent punt de l'ordre del dia és el punt número 4, la Proposta de resolució sobre l'atenció a polítiques de seguretat i la dotació pressupostària corresponent a Santa Coloma de Gramenet; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per defensar la proposta de resolució, té la paraula la il·lustre senyora María Valle.

María Francisca Valle Fuentes

Gracias, presidente. Nosotros presentamos esta propuesta de resolución y en primer lugar queremos dar nuestro apoyo a los cuerpos y fuerzas de seguridad en general, pero especialmente, y dado que esta propuesta va referida al municipio de Santa Coloma de Gramenet, en particular queremos dar nuestro apoyo, evidentemente, tal y como en su día hicieron los concejales de Santa Coloma de Gramenet, a las fuerzas y cuerpos de seguridad de esta ciudad, por el trabajo que desarrollan a pesar de la falta de efectivos policiales que tienen.

Miren, Santa Coloma de Gramenet es una de las poblaciones del área metropolitana con un mayor número de habitantes, en concreto roza los 120.000 habitantes, es la séptima ciudad más poblada de la provincia de Barcelona, la novena de Cataluña, y tiene una densidad de población bastante alta, 16.700 habitantes por kilómetro. La ratio de policía por habitante es de las más bajas del área metropolitana.

Y hemos de recordar recientemente que hubieron dos operaciones en esta población –la primera, bueno, recientemente, en el mes de abril–: una de ellas referida al registro y detención de la operación contra el terrorismo yihadista, y otra, que fue una macrooperación contra la mafia china, que explotaba mujeres dedicadas a la prostitución, con un amplio operativo de detención de responsables.

Todo esto viene con relación a por qué se está solicitando ampliar la plantilla de Mossos d'Esquadra. Porque, teniendo en cuenta la relación de densidad de población que hay en esta ciudad y la falta de efectivos, es necesario ampliar la plantilla. Nuestro interés es seguir defendiendo, como no podía ser de otra forma, un derecho fundamental como es el de la seguridad de todos los ciudadanos. Y hemos de decir, asimismo, que la obligación de la Administración es garantizar la cobertura de las políticas de seguridad.

En cuanto al punto 1 de la propuesta, queremos..., para no ser reiterativos, queremos decir que, en el mismo sentido y por los mismos motivos, estamos solicitando el incremento de bomberos, porque parece ser que en cuanto a los turnos no existen suficientes efectivos del Cuerpo de Bomberos para poder..., en la ciudad, pues, poder llevar a cabo su función.

Y por todo ello, pues, solicitamos el apoyo de todos los grupos a nuestra propuesta.

Nada más.

El president

Moltes gràcies, senyora Valle. No hi han esmenes presentades. Per posicionar el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'illustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. Aquesta proposta de resolució que presenta Ciutadans posa damunt la taula una situació de manca d'efectius, tant de Bombers com de Mossos d'Esquadra, a la ciutat de Santa Coloma, si bé la situació d'ambdós cossos són realitats diferents.

Pel que fa al Cos de Bombers, Santa Coloma compta amb un camió de bombers per a una ciutat de 118.000 habitants. No cal dir molt més per constatar que la dotació és insuficient, no només pel que fa a la ràtio de població, sinó també per les característiques que ja s'han apuntat per la companya, pròpies del terme municipal.

Santa Coloma és una ciutat petita en extensió, d'uns set quilòmetres quadrats, dels quals gairebé tres els ocupa la Serralada de Marina, un gran pulmó verd de la ciutat que en època d'estiu necessita vigilància especial, perquè sempre es produeix algun incendi que requereix més dotacions de bombers, més enllà de l'únic camió de què disposa la ciutat.

Per altra banda, és veritat que la proximitat de Santa Coloma a poblacions com Badalona, Sant Adrià, Tiana o Montgat, fa que sovint el Cos de Bombers de Santa Coloma hagi de desplaçar-se a les ciutats veïnes per complementar la tasca de bombers. També és veritat que passa al revés: també van de la resta de poblacions de la comarca a Santa Coloma. Però, en global, el Barcelonès Nord és una població que supera el mig milió de persones i actualment no compta amb les dotacions de bombers que assegurin un bon servei a la ciutadania, tot i el compromís, l'entrega i la professionalitat demostrada pels bombers en totes i cadascuna de les seves actuacions.

Pel que fa a la dotació de Mossos d'Esquadra, el Pla director de desplegament de Mossos preveia per a la ciutat de Santa Coloma un total de 164 agents. Actualment, la plantilla està en menys de cent quaranta. El que reclama aquesta proposta de resolució –i ho reclamem també des del Grup Socialista– és que la Generalitat ajusti la dotació de mossos a allò que establí el mateix pla director del departament i completar així el desplegament compromès total a Santa Coloma.

Cal posar en relleu la important tasca dels Mossos d'Esquadra a Santa Coloma i la bona coordinació que es porta amb la policia local i el mateix ajuntament; una tasca que ha servit per rebaixar, any rere any, el nombre de delictes que es produeixen a la ciutat. Però aquesta bona tasca no ha de ser l'excusa per infradotar el nombre de bombers i de mossos que la ciutat requereix. Ho repeteixo: és una pobla-

ció de 118.000 habitants, amb una densitat enorme, i, per tant, necessita i cal una major presència policial als seus carrers.

Per tots aquests motius, el Grup Socialista hi votarem a favor.
Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castillo. Per posicionar el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Gràcies, president. Bé, el nostre grup votarà favorablement aquesta proposta del Grup Parlamentari de Ciutadans, perquè, en definitiva, està redactada en uns termes de respecte cap al municipi de Santa Coloma. Llàstima que el Grup Parlamentari de Ciutadans, fa quinze dies, crec que era, no hagués redactat amb els mateixos termes de respecte propostes de resolució semblants cap als municipis de Sant Cugat i de Montornès, governats per altres grups parlamentaris, perquè, evidentment, l'alcaldeessa Parlón, del PSC, hauria de tenir el mateix respecte que l'alcaldeessa de Sant Cugat o l'alcalde de Montornès.

Per tant, ens agradaria poder discutir de Montornès, de San Cugat i de Santa Coloma en els termes de respecte que en aquesta proposta s'expressen, que el que ve a fer és demanar la col·laboració institucional, reforçar les plantilles i millorar, i no criminalitzar les poblacions acusant-les de ser un focus de criminals, que és el que es venia a insinuar fa quinze dies.

Per tant, hi votarem a favor. Però prenem nota, ho repeteixo, d'aquesta bona pràctica, que estic segur que el Grup Parlamentari de Ciutadans estendrà al conjunt de les seves iniciatives.

El president

Moltes gràcies, senyor Nuet. Per posicionar el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí. Recordarle al señor Nuet que las propuestas de San Cugat y Montornés las presentó el Grupo Popular, no Ciudadanos. (*Joan Josep Nuet i Pujals diu: «Perdó.»*) Y evidentemente tenemos el tono que tenemos porque hablamos –hablamos– de los problemas reales. Si hay un problema de seguridad en Montornés, por una mala gestión de la alcaldía, aunque sea su partido, pues, es lo que hay. Qué quiere que le diga.

En Santa Coloma, es verdad lo que se explica; estamos de acuerdo, votaremos a favor. Pero sí que es verdad que el problema de efectivos de Mossos d'Esquadra viene dado por los efectivos y por el sistema policial que hay en Cataluña. O sea, no..., es un problema de Santa Coloma, de San Cugat, de Montornés, pero también de Barcelona ciudad y de otros municipios. Por lo tanto, es un problema que va más allá, que es de efectivos, pero también de modelo policial.

Por lo tanto, votaremos a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor Villagrasa. Per posicionar la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Benet Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Sí, gracias. És que no he entès si el problema era un model policial, si el problema era en els ajuntaments que no governa el PP, o no he acabat d'entendre exactament on estava el debat en aquesta proposta de resolució.

Nosaltres ens abstindrem, penso, per coherència amb el que defensem davant d'aquest tipus de propostes de resolució. No sé per què avui ens hem de pronunciar sobre Santa Coloma de Gramenet i la setmana que ve ho hem de fer sobre Mollet i Montornès –o la setmana passada–, i així van passant els municipis i suposo que, després, cada formació política en el seu municipi, doncs, ven que «hem portat una proposta de resolució al Parlament per decidir...» una obvietat, que és que les comissaries han de gaudir dels efectius que siguin necessaris i que els parcs de bombers han de gaudir dels efectius que siguin necessaris.

Per tant, no ho sé, més enllà de demanar al Govern, doncs, que doti d'efectius a tots els parcs de bombers i a totes les comissaries, doncs, aquesta proposta de resolució ens sembla un acte de clientelisme en el que nosaltres no participarem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Salellas. Per posicionar el Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Bé, per comentar i per justificar o per explicar quina és la ràtio dels recursos que, pel que fa a Bombers, té la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis a Santa Coloma de Gramenet. El nombre de bombers per torn, o mínim de bombers de guàrdia que estableix la circular interna del gener del 17 –per tant, de fa pocs mesos– fa referència a..., o es relativa a la planificació de la jornada anual dels membres del Cos de Bombers per a l'any 2017, és de quatre.

El que sé, però, és que, atès que està situada la ciutat en un entorn en què hi ha diferents parcs de bombers o que hi ha una xarxa de parcs distribuïda i que d'alguna manera fan extensiva o generen una cobertura d'un territori molt més ampli en cas d'algun sinistre que es pugui produir en aquest àmbit i en la ciutat, trobem d'alguna manera que, tot i que són necessaris segurament –sempre és més necessari, la incorporació de nous bombers–, el que és cert és que es compleix amb la ràtio mínima que s'estableix en la circular del gener del 2017.

Però respecte als mossos, sí que és més complexa la situació, i és que fins a..., com saben vostès, els darrers anys ha estat absolutament impossible augmentar la plantilla de la policia, i del que haurem d'estar pendants és d'aquesta nova promoció de mossos d'esquadra que està incorporada en els pressupostos de l'any 2017, per tal de fer una redistribució d'aquest nombre de mossos. I, evidentment, un dels llocs on segurament li tocaria que hi anessin mossos de la nova promoció és a Santa Coloma de Gramenet.

Per aquests motius, nosaltres ens abstindrem.

El president

Moltes gràcies, senyor Guinó. Em demana la paraula el senyor Nuet, entenc que per demanar disculpes per...

Joan Josep Nuet i Pujals

Sí, per disculpar-me...

El president

Cinc segons.

Joan Josep Nuet i Pujals

...al Grup Parlamentari de Ciutadans, perquè era el Grup Parlamentari del Partit Popular qui ho havia presentat, i li demano públicament disculpes.

El president

Moltes gràcies, senyor Nuet.

Doncs, sotmetem a votació la proposta de resolució.

Vots a favor?

Hi han 10 vots a favor, dels grups parlamentaris de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialista, de Catalunya Sí que es Pot i del Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

No hi han vots en contra.

Abstencions?

Onze abstencions, dels grups parlamentaris de Junts pel Sí i de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, queda aprovada la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la reforma del règim intern dels Mossos d'Esquadra

250-00943/11

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre la reforma del règim intern dels Mossos d'Esquadra, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Per defensar la proposta de resolució, té la paraula l'il·lustre senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Bueno, en los últimos meses hemos visto algunas comparecencias donde se explicaba que algunos expedientes disciplinarios se podían abrir por una simple carta de diez líneas, sin ninguna carga de la prueba, todo lo contrario, nada que acreditase la veracidad del escrito, lo que comportaba y comporta la indefensión de las personas a las cuales se les abre un expediente disciplinario. Al final, lo que hace es que lo que en democracia es la presunción de inocencia, pues, pasa a ser presunción de culpabilidad. Y lo que es más grave es que, al final, la indefensión de los *mossos d'esquadra*, pues..., que no se sienten, de alguna manera, seguros ni respaldados por la dirección policial y política que los dirige.

También hemos visto cómo algunos casos han salido a la luz pública, cuando se supone que esos expedientes se llevan, pues, en secreto, con la debida diligencia. Y el problema de sacar públicamente en prensa, pues, un caso de expediente disciplinario sin cerrar es que, al final, esa persona sea inocente, se cree un juicio paralelo en la opinión pública –y, al final, los juicios paralelos se sabe cómo empiezan, no como acaban– y nadie, al final, rectifica.

Por ese motivo lo que pedimos es que se haga una reforma del régimen interno de la policía y que sea, pues, garantista, con una serie de derechos y que se justifique también, de alguna manera, aquellos expedientes disciplinarios que se puedan abrir. Y, por lo tanto, que se haga una revisión del régimen interno que dé más seguridad jurídica a los *mossos*, tanto si son, al final, inocentes o culpables del expediente que se les abre.

En ese sentido, Junts pel Sí ha presentado una enmienda que nosotros aceptaríamos y supongo que ellos mismos la explicarán.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Villagrasa. Per defensar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Sendra.

Jordi-Miquel Sendra Vellvè

Gràcies, president. Efectivament, hem presentat una esmena amb la que, al final, es tracta d'instar el Govern a que estudiï la reforma del règim intern de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, i que ho faci parlant amb tots els diferents grups parlamentaris i amb els representants sindicals de la policia de Catalunya. El Partit Popular ens l'ha acceptat. L'hi agraïm.

Però per què l'hem presentat, aquesta esmena? El conseller, en seu parlamentària, ha dit diverses vegades que les lleis i els reglaments si no funcionen en alguna cosa han de ser susceptibles de ser canviats, i ell sempre s'ha ofert a fer-ho així. En aquest sentit, doncs, actualment el departament està treballant en l'avantprojecte de la llei de Policia de la Generalitat, que comportarà també la revisió del règim disciplinari.

I, ho reitero, el conseller d'Interior ja va oferir en seu parlamentària la participació de tots els grups polítics en l'estudi i valoració dels elements susceptibles de modificació i incorporació dels aspectes escaients. I, per tant, ens remetem a aquests treballs que s'estan fent des del departament, als quals estan convidats tots els grups parlamentaris a participar, i que entenem que aquesta reforma normativa requereix una valoració profunda i exhaustiva i que no es pot veure limitada en el temps, marcant terminis de quan s'ha de presentar la reforma d'aquest reglament o quan no s'ha de presentar.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Sendra. Per posicionar el Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'illustre senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Moltes gràcies, president. Com no pot ser d'una altra manera, votarem a favor de la proposta de resolució, no només quan es parla de règim intern, sinó quan es parla de règim disciplinari. I vull recordar una moció que aquest Grup Parlamentari de Ciutadans va aprovar en el plenari.

I ens sorprèn, a vegades, quan el grup parlamentari que dona recolzament al Govern parla del que diu el conseller, de la celeritat i de donar forma a allò que és millorar. Escolti'm, han passat molts de mesos. Se'ls ha acabat el termini i encara ho tenen en el calaix de sastre per donar-hi viabilitat. I canvien aquella moció que modificava cinc articles que vulneraven drets fonamentals de Mossos d'Esquadra.

Però, dit això –dit això–, com no pot ser d'una altra manera, donarem recolzament a la proposta de resolució. I els ho recordarem; els recordarem en el camí la feina, també, que té el Govern i, en aquest cas, el grup parlamentari que avui ha fet esment de com el nodreix la pedagogia que altres grups parlamentaris fan en altres comissions. Doncs, estarem amatents i continuarem visualitzant aquestes lleis i reformes, i noves lleis de policia que han d'emanar també d'aquest Parlament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castel. Per posicionar el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'illustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. Bé, seguint la línia, també jo li preguntaria en quin punt està la llei del sistema de policia; però, bé. (*Veus de fons.*) Centrant-nos en el tema del règim intern dels Mossos, estem totalment d'acord amb la proposta que presenta en aquest cas el Partit Popular. Fa no massa vam estar, efectivament, en unes compareixences on s'explicava la situació, per nosaltres sorprenent, no?, de que es pugui obrir un expedient sancionador a funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra amb papers anònims, absolutament sense cap mena de garantia.

Nosaltres defensem que les mateixes garanties que tenim en els procediments sancionadors per a la ciutadania..., per què no han d'estar en el mateix nivell garantista els funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra? Nosaltres defensem exactament el mateix.

I, per tant, estem totalment a favor de que es faci aquest estudi de la reforma del règim intern dels Mossos. I ja que ens han convidat a participar-hi, doncs, m'agradaria..., prego que concretin la manera que hi podem participar, perquè hi estem molt interessats.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Castillo. Per posicionar el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula l'illustre senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Sí; gràcies, president. Bé, nosaltres pensem que les compareixences que es van produir eren interessants, però no podem atribuir, només a partir d'aquestes compareixences, una opinió global suficientment fonamentada. Crec que quan fem el debat del règim de disciplina, del seu funcionament, de les seves mancances, podrem tenir una posició definitiva.

I, per tant, ens abstindrem.

El president

Moltes gràcies, senyor Nuet. Per posicionar la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Benet Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Sí, gràcies. Nosaltres, en el mateix sentit que el company Nuet manifestava ara fa un moment, bé, no podem fer altra cosa que abstenir-nos. O sigui, invocar el dret a la defensa i la bondat de la presumpció d'innocència, doncs, bé, està molt bé. Però, clar, això s'ha de posar negre sobre blanc, s'ha de desenvolupar en uns articles i s'ha de dir de quina manera es regularà. Dir que es modifiqui el reglament, exclusivament tenint en compte aquests dos principis, doncs, bé, ens sembla que és una proposta de resolució molt poc ambiciosa i, en qualsevol cas, doncs, ens abstindrem, perquè no sé qui es pot oposar a la presumpció d'innocència i al dret de defensa, fins i tot si ve de la mà del Partit Popular.

El president

Moltes gràcies, senyor Salellas. Per posicionar-se sobre l'esmena presentada, té la paraula l'il·lustre senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí. Agradecer la enmienda de Junts pel Sí y solicitarle que hable con el *conseller* para ver cómo se puede materializar esa invitación que aún no ha llegado formalmente, y cómo podemos trabajar conjuntamente los grupos parlamentarios, como decía el señor Sendra, en la reforma y en el estudio de cómo podemos reformar el régimen disciplinario y la nueva ley, que yo creo que, según sus calendarios, no llegará nunca.

El president

Moltes gràcies, senyor Villagrasa.

Doncs, bé, sotmetem a votació la proposta de resolució, que queda redactada amb el contingut de l'esmena presentada per Junts pel Sí.

Vots a favor?

Hi han 18 vots a favor, dels grups parlamentaris de Junts pel Sí, Ciutadans, el Grup Parlamentari Socialista i Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

No hi han vots en contra.

Abstencions?

Tres abstencions, que són les de Catalunya Sí que es Pot i la CUP - Crida Constituent.

Per tant, queda aprovada la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la seguretat a l'Anoia

250-00944/11

El següent punt de l'ordre del dia, el punt número 6, és el debat i votació de la Proposta de resolució sobre la seguretat a l'Anoia; presentada pel Partit Popular de Catalunya. Per defensar la proposta de resolució, té la paraula l'il·lustre senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Rápidamente. La propuesta que hoy presentamos en esta comisión tiene relación, pues..., que ver con el municipio de Piera y una parte de la comarca del Anoia.

Piera es un municipio de quince mil habitantes, el segundo municipio más grande de la comarca del Anoia, y además, pues, tiene un municipio con núcleos urbanos muy segregados, con muchas urbanizaciones, ha habido algunos problemas de seguridad y de robos en la comarca. Y presentamos una iniciativa que es muy similar a la que se aprobó en el Ayuntamiento de Piera por parte de Esquerra Republicana, el PDECAT, Partido Socialista, Guanyem Piera y por el Partido Popular.

Al final se trata de poder acercar más los equipamientos policiales y el servicio policial a los ciudadanos y dividir lo que es la comarca en dos zonas, ¿no? Una comisaría estaría en Igualada y la otra estaría en Piera, y así se podría dar un mayor servicio a todos los municipios.

En ese sentido, el equipamiento que se estrenaría en Piera daría servicio a una parte del Anoia que comprendería Masquefa, El Bruc, Hostalets de Pierola, Capellades, Vallbona d'Anoia, La Torre de Claramunt, La Pobla de Claramunt, Cabrera d'Anoia y el propio municipio de Piera. Y repito: es una moción muy similar a la que se aprobó en el ayuntamiento, con el voto a favor de Esquerra Republicana, del PDECAT, socialistas, Guanyem Piera y el Partido Popular, y con abstención de un grupo que se llama Ara és demà.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Villagrasa. Hi ha una esmena presentada pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Per defensar l'esmena, té la paraula l'illustre senyor Jordi Sendra.

Jordi-Miquel Sendra Vellvè

Gràcies, president. Efectivament, hem presentat una esmena en la que instem..., en la que el resultat final és que s'insti el Govern a analitzar i valorar el pla de patrullatge de la Policia de la Generalitat en aquesta comarca, amb tots els actors implicats, tant en matèria de seguretat com en representació institucional. Aquesta esmena no ens ha estat acceptada, però voldria justificar el motiu de la presentació.

El model de desplegament i patrullatge en el territori, dels Mossos d'Esquadra, no està basat en ubicar establiments, equipaments policials allà on sorgeix un problema, un en cada municipi. Jo estic convençut de que si tots ho preguntem a casa nostra, tothom ens dirà: «Sí, sí, fa falta.» Sempre fa falta, però jo crec que això és insostenible. El model de servei de la Policia de la Generalitat es basa, entre altres factors, en la proximitat a la ciutadania, en la resposta ràpida i eficient als requeriments, arribar a tot arreu, prevenció de delictes, mediació, diàleg, atenció correcta i professional al ciutadà. Però sobretot això: proximitat i arribar a tot arreu, des de qualsevol punt on hi hagi un equipament policial.

Deia la moció del Partit Popular en la seva exposició de motius, diu: «A més –i ho tradueixo del castellà–, «en els darrers mesos s'han desmantellat diverses plantacions il·legals de marihuana en la zona d'aquesta comarca.» Efectivament, el passat mes d'abril els Mossos d'Esquadra van desmantellar unes instal·lacions domiciliàries de plantació de marihuana. Això és, entre altres coses, perquè, com li deia, per molt que les plantacions fossin a Hostalets de Pierola i l'equipament policial estigués a Igualada, doncs, s'ha arribat, s'ha arribat a temps, s'ha arribat bé i s'ha solucionat.

En aquest sentit, com que no ens accepten l'esmena, no podem votar-la a favor i el Grup Parlamentari de Junts pel Sí s'abstindrà.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Sendra. Per posicionar el Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'illustre senyor Carlos Sánchez.

Carlos Sánchez Martín

Sí; gràcies, president. Por desgracia la situación que se vive en la comarca del Anoia, y concretamente en Piera, no es una situación que no se repita en el resto de Cataluña, es muy parecida a otras y viene servida por la falta de efectivos que tenemos de los Mossos d'Esquadra, como todos los que estamos aquí sabemos y se ha reconocido.

Hace cuatro años que no se convocan plazas de Mossos d'Esquadra; antes lo ha comentado el compañero de Junts pel Sí. Este año sí se han convocado. Han comentado que irán medios y que irán dotaciones de Mossos d'Esquadra a otros sitios. Sí, pero estos *mossos d'esquadra* empezarán a patrullar las calles en el año 2019.

Como digo, esto es consecuencia de estar cuatro años invirtiendo en otro tipo de cosas y no invirtiendo en seguridad, en educación o en sanidad, por ejemplo, que es lo que nos preocupa a todos.

Anunciar simplemente y muy brevemente que desde el Grupo de Ciudadanos votaremos a favor, como no puede ser de otra manera, y esperemos que esto, pues, le sirva al Gobierno para adaptar los planes de seguridad que tenemos en el territorio y dar una buena seguridad a todos los catalanes, como se merecen.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Sánchez. Per posicionar el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Gràcies, president. Bé, jo crec que..., ja saben que jo intento, en aquest tipus de propostes de resolució, trobar un element diferenciador, perquè, si no, penso el mateix que s'ha dit, és a dir, no podem anar fent propostes territorialitzades a cada lloc, no?

Jo crec que aquí l'element diferenciador... Comentava el company de Junts pel Sí: «És que es pot arribar a tot arreu, que es pot parlar del tema del patrullatge, coordinar-lo amb les policies locals, etcètera.» Jo crec que aquí l'element diferenciador que existeix en aquest cas és la dispersió territorial i la distància que hi ha entre Piera i Igualada. Jo no m'imagino, en altres zones de Catalunya –no m'ho imagino a comarques tarragonines, per exemple–, en un radi de vint-i-sis quilòmetres, que no hi hagi més que una comissaria, que un centre policial. No m'ho imagino, sincerament, companys i companyes de Junts pel Sí.

I és per aquesta raó que nosaltres, per aquesta qüestió concreta de la dispersió territorial i problemes de seguretat que sabem i que tenim confirmats que han succeït..., és per la raó que nosaltres votarem, en aquest cas, a favor d'aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, senyor Castillo. Per posicionar el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Sí; gràcies, president. Per anunciar que hi votarem favorablement.

El president

Moltes gràcies, senyor Nuet. Per posicionar el Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Benet Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Sí; gràcies, president. Nosaltres hi votarem favorablement. Ho hem estat parlant amb l'alcalde de Capellades i hem..., d'alguna manera volem ser partícips de la constatació d'un problema en aquest sentit de planificació per part del Departament d'Interior.

No compartim *la exposición de motivos* d'aquesta proposta de resolució, diguem-ne, per nosaltres la qüestió policial no és l'eina ni l'instrument per resoldre els conflictes de convivència que hi puguin haver a la zona, diguem-ne. No proposem, en aquest sentit, una solució policial, però sí que ens sembla lògic, a efectes, doncs, d'alguna manera, de garantir la proximitat en el servei, de garantir la rapidesa de l'actuació dels cossos policials quan així sigui necessari, que efectivament es plan-tegi la possibilitat d'obrir una comissaria a Piera i que doni servei, d'alguna manera, a l'Anoia sud.

Per tant, en aquest sentit, hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor Salellas. Per posicionar-se sobre l'esmena presentada, té la paraula l'il·lustre senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Rápidamente. No aceptamos la enmienda presentada. Porque, al final, cuando hablamos de acercar el servicio policial al ciudadano, pues, hablamos de policía de proximidad, también de mediación y de diálogo, pero tam-

bién de acercar los equipamientos policiales. El Plan de seguridad de Cataluña tiene un problema, que es que no tiene un plan de equipamientos; un plan de equipamientos policiales no lo tiene, y, por lo tanto, aquí vamos ejecutando los dispositivos según hay comisaría o según no hay y, un poco, en forma aleatoria.

Por lo tanto, en el plan de seguridad, el reparto territorial tiene un problema, y una parte de ese problema viene porque no hay un plan de equipamientos definido en Cataluña.

Y, evidentemente, la cercanía viene por la presencia policial, por la mediación..., que además la policía ha de tener un papel primordial en la mediación, pero no todo se resuelve con la mediación.

El president

Moltes gràcies, senyor Villagrasa.

Sotmetem, doncs, a votació la proposta de resolució, que queda amb el text original.

Vots a favor?

Hi han 11 vots a favor del Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialista, Catalunya Sí que es Pot, el Partit Popular de Catalunya i la CUP - Crida Constituent.

Vots en contra?

No hi han vots en contra.

Abstencions?

Deu abstencions, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Per tant, queda aprovada la proposta de resolució.

Lluís Guinó i Subirós

Com que...

El president

Sí...

Sol·licitud de compareixença de Josep Enric Millo i Rocher, delegat del Govern de l'Estat a Catalunya, perquè informi sobre el nou control a la zona de passaports de l'aeroport de Barcelona - el Prat i sobre els col·lapses que s'hi van produir durant el pont de l'1 de maig (retirada)

356-00644/11

...senyor Guinó, digui.

Lluís Guinó i Subirós

Respecte al punt setè, que el Grup de Junts pel Sí va sol·licitar la compareixença del senyor Enric Millo davant d'aquesta comissió, aquest grup retira la sol·licitud de compareixença perquè la presentarem en una altra comissió, que és la de Territori.

I volíem demanar-li també si és possible, en les pròximes votacions de sol·licituds de compareixença, atès que es tracta de la mateixa matèria que fa referència als fets de Rubí, a veure si es poden votar de forma conjunta el punt 8 i el punt 10.

Gràcies.

El president

Bé, doncs, queda retirat el punt número 7 de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença del delegat del Govern d'Espanya a Catalunya, el senyor Josep Enric Millo i Rocher.

Sol·licituds de compareixença acumulades d'Albert Batlle, director general de la Policia, i de Josep Lluís Traperó, major dels Mossos d'Esquadra, sobre la detenció i la posada en llibertat de la persona que presumptament va atropellar un mossos d'esquadra a Rubí el 15 de desembre de 2016

356-00647/11 i 356-00664/11

I hi ha una proposta per part de Junts pel Sí de votar conjuntament els punts número 8 i número 10, que són sol·licituds de compareixença amb relació a les circumstàncies de la detenció i la posada en llibertat de la persona que presumptament va atropellar un mossos d'esquadra a Rubí el 15 de desembre de 2016. Estan presentades, ambdues sol·licituds, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans. Si es vol pronunciar... Bé, doncs, el senyor Castel té la paraula per...

Jean Castel Sucarrat

Moltes gràcies, president. Per part d'aquest grup no hi ha cap mena de problema en defensar les dues sol·licituds de forma conjunta.

El president

Estem parlant de votar, no pas de defensar; per tant... No sé si també es podrien votar fins i tot totes juntes; no sé si hi ha algun inconvenient... Suposo que no es vol. D'acord.

Per tant, de moment s'accepta la votació dels punts 1 i 10... Perdó: 8 –ostres, jo he dit 1, no? (*Veus de fons.*) Sí–; 8 i 10 en un sol punt.

No sé si vol fer alguna exposició breu...

Jean Castel Sucarrat

Moltes gràcies, president. Com són ambdues en base als fets produïts a Rubí, hi ha una sol·licitud de compareixença que des d'aquest grup parlamentari de forma continuada estem presentant –i més endavant explicaré un detall que trobo que és de sentit comú–, i lligada amb unes notícies que vàrem veure també i amb unes piulades que vàrem veure des d'un dels sindicats de policia, on deien que les declaracions dels dos mossos d'esquadra davant del jutge feien evidents faltes a la veritat tant del senyor Traperó com del senyor Batlle. Ens va alarmar veure aquelles piulades; no coneixem, en el seu precís redactat, les declaracions d'aquests dos policies, i per això vàrem demanar aquesta compareixença conjunta.

Dit això, per una banda, quan demanem la compareixença del senyor Traperó estem demanant, en clau d'operatiu, què, com i de quina manera varen passar els fets a Rubí. I quan parlem de les piulades i les notícies..., i algun titular que ens va esparverar, d'alguna manera, quan constataren que havien posat en evidència que havien faltat a la veritat tant a dia d'avui el major Traperó com el director general de la policia.

Dit això, i per acabar, és molt simple: una compareixença que només té com a finalitat portar explicacions a aquesta institució, que té com a finalitat fer aclariments i que algú expliqui com i de quina manera es passa per sobre d'un *habeas corpus* quan parlem del que va passar aquella nit. No ho podem entendre, ni per part d'aquest grup parlamentari..., però ja me'n vaig més enllà, ni per part de molta gent que segueix aquestes comissions al carrer i els mateixos efectius de Mossos d'Esquadra; que el dubte que queda creat sempre és que, davant d'una sol·licitud d'una compareixença per posar llum i explicació, altres hi posen..., mantenen l'opacitat tombant aquesta compareixença.

Dit això, moltes gràcies, president.

El president

Bé, per tant, sotmetem a votació conjuntament els punts 8 i 10 de l'ordre del dia. Vots a favor?

Hi han 8 vots a favor, que són del Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialista i Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

Hi han 13 vots en contra, dels grups parlamentaris de Junts pel Sí, de Catalunya Sí que es Pot i de la CUP - Crida Constituent.

Per tant, no hi han abstencions.

Queden rebutjades les sol·licituds de compareixença del director general de la Policia i del major dels Mossos d'Esquadra.

Sol·licitud de compareixença de Sergi Pla, comissari de la regió policial Central, perquè informi sobre la gestió policial de la manifestació de l'1 de maig a Manresa

356-00648/11

El següent punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença del senyor Sergi Pla, comissari de la regió policial Central, davant la Comissió d'Interior, perquè informi sobre la gestió policial de la manifestació de l'1 de maig a Manresa; presentada pel Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. No sé si vol, el senyor Benet, defensar la proposta...

Benet Salellas i Vilar

Sí, molt breument. Bàsicament, penso que el senyor Sergi Pla ja és un personatge prou conegut com perquè no faci falta tampoc que ens estenguem excessivament, no?, en la justificació de la seva compareixença i de la seva singularitat dins del camp dels comandaments de Mossos d'Esquadra.

Qui no el conegui, doncs, el senyor Sergi Pla va fer-se famós l'any 2011 quan en el programa *Salvados* va sortir públicament explicant, amb relació al desallotjament dels indignats de la plaça Catalunya, en el que ell havia participat com un dels comandaments de la Brimo, que si Gandhi hagués estat acampat a plaça Catalunya també hauria rebut els cops de la policia.

I, per tant, penso que és bastant explicatiu i demostratiu del tarannà d'aquest senyor, que ha aparegut en premsa en multitud d'ocasions, acompanyat, doncs, de l'extrema dreta, de la División Azul, i de tot tipus de personatges. Però que, en qual-sevol cas, i pel que aquí ens interessa, en l'actualitat, com a responsable de la regió de la Catalunya Central, ha estat responsable, per tant, en últim terme, de com a mínim alguns dispositius controvertits, no només el de l'1 de maig, sinó també el de la detenció d'un activista de la PAH, unes setmanes abans.

I, per tant, doncs, pensem que pot ser extremadament interessant per a aquesta Comissió d'Interior que comparegui el senyor Pla i que, d'alguna manera, puguem aclarir i escatir la seva professionalitat, i, per tant, en conseqüència, la seva idoneïtat per continuar ocupant la posició de comandament que ocupa en aquests moments.

El president

Moltes gràcies, senyor Salellas.

Sotmetem a votació aquest punt, la sol·licitud de compareixença del comissari de la regió policial Central.

Vots a favor?

Hi han 3 vots a favor, de Catalunya Sí que es Pot i de la CUP - Crida Constituent.

Vots en contra?

Hi han 12 vots en contra, del Grup Parlamentari de Junts pel Sí i del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Abstencions?

Hi han 6 abstencions, del Grup Parlamentari de Ciutadans i Grup Parlamentari Socialista.

Per tant, queda rebutjada la sol·licitud.

Sol·licitud de compareixença de Jordi Domènech, cap de la Unitat Central d'Investigació de Persones dels Mossos d'Esquadra, perquè informi sobre el joc de la balena blava que incita els menors al suïcidi, les mesures que cal adoptar i la manera de prevenir-lo

356-00668/11

L'onzè i últim punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença del senyor Jordi Domènech, cap de la Unitat Central d'Investigació de Persones dels Mossos d'Esquadra, davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre el joc de la balena blava que incita els menors al suïcidi, les mesures que cal adoptar i la manera de prevenir-lo, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. No sé si la senyora María Valle...

María Francisca Valle Fuentes

Muy brevemente, presidente.

El president

Breument.

María Francisca Valle Fuentes

Sí, gracias. Simplemente para decir que consideramos necesaria la comparecencia del *cap* de la Unitat Central d'Investigació de Persones dels Mossos d'Esquadra, dado que es un tema lo suficientemente importante, que al parecer se va extendiendo, crea alarma social y, por tanto, entendemos que..., que nos ilustre una persona, tal y como estamos solicitando en esta solicitud de comparecencia, consideramos que es interesante para todos.

Nada más.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora Valle.

Doncs, sotmetem a votació la sol·licitud de compareixença.

Vots a favor?

Hi han 11 vots a favor, de Ciutadans, Grup Parlamentari Socialista, Catalunya Sí que es Pot, Partit Popular de Catalunya i la CUP - Crida Constituent.

Vots en contra?

No hi han vots en contra.

Abstencions?

Deu abstencions del Grup Parlamentari de Junts pel Sí.

I, bé, doncs, queda aprovada la sol·licitud de compareixença del senyor Jordi Domènech, cap de la Unitat Central d'Investigació de Persones dels Mossos d'Esquadra, davant d'aquesta comissió.

I amb aquesta votació, doncs, hem exhaurit l'ordre del dia i aixequem la sessió.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a un quart de sis de la tarda i tretze minuts.